

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 8/2000 - 42 pàgines

Sessió Ordinària del dia 15 de desembre del 2000

El dia 15 de desembre del 2000, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 67/2000, el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les esmenes als articles 7 i 74 de la Constitució de l'Organització Mundial de la Salut.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'article 3 del Reglament d'aplicació núm. 17 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de la funció pública.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació dels Protocols opcionals a la Convenció sobre els drets de l'infant relatius a la participació d'infants en els conflictes armats i a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia.

6- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2001, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de les esmenes a la totalitat presentades, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Govern.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jordi Torres Alís, en representació de l'Agrupament Nacional

Democràtic, al Projecte de llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

9- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei dels agents i gestors immobiliaris.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de finançament electoral.

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Modest Baró Moles
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
M. I. Sr. Miquel Casal Casal
M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
 M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Joan Tomàs, per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de Finances i Interior; Enric Casadevall Medrano, ministre de la Presidència i Economia; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Josep Àngel Mortés, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

S'ha rebut una petició de tots els grups parlamentaris per incloure en l'ordre del dia de la present sessió l'examen de la Proposició de Llei de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum i de la Proposició de Llei qualificada de finançament electoral.

Si no hi ha cap observació les afegiríem com a punts 10 i 11 de l'ordre del dia.

Doncs, passem al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les esmenes als articles 7 i 74 de la Constitució de l'Organització Mundial de la Salut.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 49/2000, del 23 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Doncs, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment. Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació de l'article 3 del Reglament d'aplicació núm. 17 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 49/2000, del 23 d'octubre. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Entenc, doncs, que el Projecte queda aprovat per assentiment. Doncs, queda aprovat.

Punt número 3.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat en el Butlletí número 61/2000, del 20 de novembre.

El Sr. Narcís Casal nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa exposa l'informe.

Sr. Narcís Casal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vaig ser nomenat ponent de la comissió legislativa el 31 d'octubre.

La Llei de transmissions patrimonials immobiliàries va ser estudiada per la Comissió d'Interior en dos reunions els dies 7 i 14 de novembre; es van examinar tres esmenes que van ser presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic: una esmena de modificació del redactat del segon paràgraf de l'article segon, una esmena d'addició d'un tercer punt a l'article tercer, i una esmena d'addició de dos punts a l'article quart. Aquestes esmenes no van ser aprovades.

El Projecte va quedar, finalment, aprovat en la seva forma originària, tal com es presenta avui en aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt. Sí, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta és una Llei que, globalment, cal considerar com a positiva, ja que regularitza una sèrie de situacions anòmales que portaven, o que poden portar greus perjudicis a persones que a l'haver actuat de bona fe es trobaven en l'impossibilitat d'actuar de validar convenientment els seus contractes de propietat immobiliària.

En aquest sentit la Llei -repetim- és positiva i és oportuna. Ara bé, la redacció de l'article 2 pel qual s'eximeix d'autorització administrativa qualsevol adquisició -vol dir, totes les adquisicions- a títol gratuït, obre la possibilitat de la defraudació a l'Estat en concepte d'imposició sobre transmissions de patrimoni.

A fi de solucionar aquest problema els companys de l'AND van presentar, i van defensar una esmena que corregia aquests efectes en base a limitar l'exempció a les transmissions gratuïtes de pares a fills o per causa de mort.

Aquesta esmena que va merèixer el nostre suport no va ser acceptada pels membres de la majoria amb la qual cosa, òbviament, no va prosperar.

Entenen que el perjudici que això pot comportar és prou important, i per això el nostre vot no pot ser favorable al text que avui se'ns proposa.

Votarem, doncs, no, al Projecte de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

M'adhereixo, totalment, al que acaba de dir el meu company, però hi voldríem afegir la següent consideració: més enllà de la qüestió fiscal, que és de cabdal importància, el problema de la introducció d'aquest article... no de l'article sinó d'aquest segon paràgraf, de la manera que s'ha deixat en el text, va més enllà de la qüestió tributària. Per solucionar una qüestió en fem entrar per la porta petita o pel forat *gatoner* una altra. Si la majoria parlamentària considera que s'ha d'aixecar el control que hi ha sobre les inversions estrangeres en qüestió d'immobiliària, s'ha de dir, i s'ha de fer una llei en conseqüència, no s'ha d'obrir el forat *gatoner* per permetre que per la via d'un es donacions més o menys encobertes, una persona pugui arribar a

posseir béns immobles superiors als que la normativa actual li autoritzaria en la seva condició d'estranger.

I, per aquest motiu, tampoc podem votar aquest Projecte.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la Llei de transmissions patrimonials, tan necessària en alguns aspectes, tan ben explicada en l'exposició de motius, desgraciadament avui no la podem votar.

La Llei vol donar seguretat jurídica, donar seguretat als estrangers que adquireixen béns immobles al nostre país, i, això, ens sembla molt bé... Creiem que és totalment necessari.

De fet, nosaltres anem més enllà i, *inclús*, tenim dubtes que les limitacions a la inversió estrangera siguin bones -tal com estan avui en dia.

Però, aquesta és una llei que té efectes principalment civils, i que no modifica la prohibició d'adquisició d'immobles als estrangers. En d'altres paraules, per dir-ho d'alguna manera, els prestanoms en aquest terreny, desgraciadament, seguiran existint... Confiam en què algun dia aquesta Cambra acabi amb aquesta situació.

El problema que tenim ara, és que l'article segon, apartat segon -com ja han dit abans els meus companys-, al nostre entendre, esguerra la Llei. No sembla lògic que el permís d'inversió l'hagi de demanar tothom, excepte els que adquireixin per donació.

Perquè hi haurà gent que simularà compres a través de donacions... Senzillament.

Però, *inclús*, pels casos no fraudulents. No es veu la raó per la qual una persona pot tenir els pisos que vulgui si els rep per donació.

Potser se'ns dirà que el Decret de 1965 només parlava de "compra", i és veritat que és així.

Però, aquí hem de dir el següent: si s'aplica aquesta mateixa teoria resulta que no solament les donacions, sinó les permutes, els censos, i qualsevol altre contracte estarien lliures d'autoritzacions. Això no té cap sentit de cap classe. Això és com si en l'impost de transmissions patrimonials, que ara aplicarem, només fessin pagar els que compren, i no

fessin pagar els que reben en permuta, o els que reben en cens, o d'altres coses...

El fet que alguna vegada s'hagi aplicat aquesta teoria -perquè s'ha aplicat en els anys passats la teoria que les donacions, segons com, no necessitaven permís-, a nosaltres, això... doncs, és clar, ens deixa freds, perquè creiem que és obligació de la Cambra fer lleis racionals... que s'aguantin, i si una cosa està malament, el que s'ha de fer és canviar-la, no perpetuar-la com sembla que fa aquest text.

I així també ho entén -crec jo- el Govern del Sr. Forné, doncs, tinc entès que actualment s'estan exigint permisos per les donacions, encara que també reconec que he rebut algunes opinions contradictòries en aquest tema, i hi ha qui diu que no.

Nosaltres varem fer una esmena a aquest article, precisant que les úniques donacions exemptes són les de pares a fills...

Jo, el que em demano és per què no hi ha hagut més diàleg en aquest tema. Però, la veritat és que fa poc va passar una cosa similar amb la Llei d'immigració, que per manca de diàleg una Llei es va haver de votar en dos blocs.

En fi, ho sentim amb l'ànima, però, no la podem votar.

Si vostès estiguessin disposats a fer una correcció jo, suposo, que tampoc hi tindriem cap problema.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Josep Areny.

(El Sr. Josep Dallerès s'incorpora a la reunió)

El M. I. Sr. Josep Areny:

Gràcies Sr. síndic.

Els contractes privats de compravenda o de promesa de compravenda s'han utilitzat molt a Andorra, ja sigui en la seva genuïna funció de documents preparatoris -a l'inici de la construcció, quan es compra sobre plànol- o bé, durant la fase de construcció, però, també a vegades un cop finalitzat l'edifici.

Aquesta pràctica s'ha utilitzat sovint a petició dels mateixos compradors -o promitents compradors- i en funció de les seves necessitats i està plenament admesa per l'ordenament jurídic andorrà.

El nivell de demanda de béns immobles (apartaments o parcel·les) ha estat un factor inductor important en l'economia andorrana.

I tots els sectors econòmics s'han vist favorablement repercutits i beneficiats d'aquella demanda.

La pràctica seguida al llarg dels anys ha portat, però, a una situació d'una certa confusió.

S'ha donat el cas que alguns estrangers no poden escripturar els pisos o apartaments adquirits perquè els edificis no es troben o no requereixen tots els requisits constructius necessaris.

I, també, han aparegut dubtes sobre els efectes que ha de tenir la manca d'autorització administrativa prèvia i també sobre l'eficàcia o el valor en formes contractuals.

Els Tribunals s'han hagut de pronunciar al respecte durant els darrers anys, i ho han fet mitjançant resolucions no sempre uniformes en compte la diferència de situacions.

El Consell General no pot tancar els ulls davant d'aquesta realitat.

Moltes persones han adquirit pisos o apartaments, de bona fe, mitjançant documents privats, i ara no sembla clar que se'ls pugui dir que els seus contractes són nuls quan ja tenen la possessió dels béns immobles comprats, a vegades, des de fa molts anys.

Cal, també, preservar la confiança en el tràfic jurídic, i la validesa de les transaccions realitzades en base als principis d'autonomia de la voluntat i de la llibertat individual que sempre han estat vigents i protegits a Andorra.

En aquest sentit el que fa la Llei que avui se sotmet a l'aprovació del Consell General és simplement confirmar la validesa dels contractes de compravenda de béns immobles sempre que reuneixin els requisits essencials del negoci jurídic que són: el pagament del preu i l'entrega del bé immoble, i no s'oposin a normes prohibitives.

L'abast de la Llei és, doncs, limitat però molt necessari, i amb una forta incidència en el sector immobiliari d'Andorra, i al mateix temps incideix de forma important en la confiança de les inversions a Andorra.

En definitiva, aquesta Llei vol contribuir a pacificar la situació i la indefinició o inseguretat en què es troben molts compradors de bona fe, que respectant l'actual limitació per als estrangers, o sigui: adquirir només un apartament o parcel·la de 1.000 m², es veuen impossibilitats d'escripturar el bé immoble adquirit perquè l'edifici no reuneix les condicions constructives necessàries.

Això serà tot, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo voldria precisar que, sí, que aquesta Llei ho explica molt bé -com ha dit el Sr. Casal- en l'exposició de motius... -i em sembla que el Sr. Alay també ho ha dit. Hi ha un motiu original que és el d'adequar algunes situacions creades anòmalament -d'una manera anòmala- perquè el que no es podia fer i no ha estat bo que fos així, és que hi hagi hagut un moment en què ha semblat que les condicions de qualitat o de construcció d'un apartament depenguin de la nacionalitat del comprador. Això, no podia ser així i per això ens trobem -com ara deia el Sr. Areny- en situacions que, per qüestions de la manera com s'exigia la construcció en determinats casos no s'ha pogut consolidar una propietat pagada i ben pagada legalment.

Però, sí que ha quedat aquest article 2, en el seu segon paràgraf que, malauradament, és difícil de transigir, i no es va poder fer en comissió perquè el criteri de Govern seguia sent i, el grup parlamentari li va donar suport, que per la interpretació històrica de què només s'ha parlat de compra de finques en tots els decrets per demanar permisos, tot i que els governs successius, de vegades, han demanat el permís, també, per donacions, nosaltres pensem que el criteri ha d'anar cap a una obertura i de major facilitat que per una inversió estrangera... no hi ha dubte! *Inclús*, aquí s'ha suggerit, potser sí que hauríem de pensar en una obertura molt més gran i sense complexes, no? i, és veritat, potser sí, però això requerirà una altra llei, serà objecte d'una llei posterior.

Aquesta és una llei que regula situacions anteriors, bàsicament, i hem de creure de què no n'ha de crear de noves -de falses situacions- com hi ha hagut fins ara.

Per a nosaltres no hi ha dubte sobre la interpretació que hi ha hagut, això sí, hi han hagut diverses interpretacions sobre la necessitat de demanar permís o de no demanar-lo per donacions.

El que sí que és descartable és la possibilitat de frau impositiu perquè l'ITP a tràmit -la Llei d'ITP a tràmit- grava, igualment, les donacions com les vendes. Per tant, l'objecció principal que posava el Sr. Vicenç Alay no serà... Si la Llei d'ITP passa com està en tràmit, ara, no tindrà lloc de ser... que sí, que seria, també, preocupant. Només faltaria que a base d'una donació pogués eludir, una persona, el fet de contribuir igual que les persones que van amb tota la llei per davant, no?

El problema era... és clar, una interpretació àmplia imponent familiar fins a molts graus o bé, deixar-ho obert així. Deixar-ho obert així també té una finalitat, és claríssim, en algunes situacions no hi ha més remei que mantenir la possibilitat d'una donació sense una demanda de permís en el Govern i sense un registre d'un permís. Tot el que vingui després seran lleis que podran fer posteriorment, i que es faran, ben segur, dins l'entorn en el qual ens trobem i deixant de ser una illa en aquest aspecte com hem estat fins ara en molts temes perquè és clar que les inversions estrangeres venen de fora d'Andorra per la seva mateixa manera de ser.

Nosaltres creiem que tot és perfectible. Si es veïés que aquesta segona part de l'article dos dona lloc a abusos -que no és tan fàcil- perquè tant els notaris com pels advocats saben perfectament, i així ho diuen als seus clients, que les condicions d'una donació no són mai les mateixes que les d'una compravenda i, per tant, no és aconsellable en molts casos afavorir donacions, i la gent no ho sap prou bé, i nosaltres creiem que no hi ha un abús sobre aquest tema, si es constatés això no hi ha pas inconvenient en què, posteriorment, es pugui rectificar en una millora en alguns temes.

Però, em sembla que el que és important és el que es millora de les situacions anòmales actuals que, *inclús*, han donat lloc a abusos de dret per part de persones que valent-se d'una situació, doncs, han volgut -en alguns casos- aprofitar-se d'una situació que era anòmala per causa de la Llei.

Jo, voldria pensar que el percentatge molt important de bo que té la Llei no arriba a ser el cent per cent, per aquest possible dubte que pugui haver-hi que no afecta el tema tributari -això sí que és ben clar- i que no deixa de ser, si més no, la continuació de la història i de la interpretació històrica de tots els decrets i ordinacions que s'han fet fins ara, no ben bé de la pràctica perquè com dic sí que en la pràctica el Govern en alguns casos demana permisos, però, com que són alguns, es demostra que fins i tot, fins ara que era possible, tampoc s'abusava d'aquesta figura. Per tant, jo confio que no serà així, i tot queda pendent, també, d'aquesta possible futura Llei d'inversió estrangera a Andorra que pugui ser molt més ampla en criteris d'obertura, com són a tota Europa. I, d'això sí que segurament en la pròxima legislatura se n'haurà de tornar a parlar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Les intervencions per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Doncs, havent estat demanada una votació procedirem a la mateixa.

Si és si al Projecte de Llei, i no és no al Projecte de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 16; vots en contra: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé, moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació, doncs, queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent, punt número 4.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de la funció pública.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 63/2000 del 27 de novembre.

Els consellers generals Sra. M. Rosa Ferrer i Sr. Vicenç Alay han presentat una reserva d'esmena.

El Sr. Francesc Mora, nomenat ponent per part de la comissió legislativa, n'exposa l'informe.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la Comissió Legislativa d'Interior ha examinat en el decurs de les reunions celebrades el 6, el 13 i el 20 de novembre del 2000 el Projecte de llei de la funció pública.

S'han aprovat per unanimitat setze esmenes. S'han transaccionat i aprovat per unanimitat setze esmenes, i hi han hagut vint esmenes que no han estat aprovades.

A més, a més la comissió ha acordat per unanimitat substituir a l'article 63, per coherència amb l'esmena 23, que ha estat aprovada per unanimitat, la menció: "conceptes salarials" per "conceptes retributius".

Així mateix, malgrat que en el títol de la Llei, en el tràmit en comissió ha quedat modificat. Ha perdut, diríem, la paraula "qualificada", ha passat a ser la Llei de la funció pública, la Llei manté el caràcter de llei qualificada.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Passem a continuació al debat i votació de l'esmena reservada que correspon a la número 20 de l'informe de la ponència.

Té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer per exposar la reserva.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, l'esmena que vam formular a l'article 58 i que no va prosperar en el treball en comissió s'inspirava en un esborrany de l'avantprojecte de llei de la funció pública que ens havia fet arribar el ministre, Sr. Enric Casadevall, i que porta la data del 17 d'abril de l'any 2000.

Curiosament el redactat d'aquest article havia estat completament modificat des de l'avantprojecte, aquest, de l'abril del 2000 en el Projecte de Llei que havia entrat definitivament a tràmit.

Es tracta de l'articulat de la Llei -perquè tothom sàpiga de què estem parlant- que fa referència als permisos administratius. L'article tal com quedarà redactat, si no s'aprova aquesta reserva d'esmena que hem fet, és ambigu i dona peu a interpretacions arbitràries i subjectives per part de l'Administració pública. Els criteris per obtenir permisos administratius retribuïts econòmicament o no retribuïts, tal com queda a la Llei, els fixarà un reglament sense que estigui establert per Llei, com a mínim, en quins supòsits s'han de concedir.

La nostra esmena persegueix que la Llei reconegui clarament en quins supòsits un funcionari té dret a obtenir un permís administratiu, i la durada que ha de tenir. I que quedi clar que en aquests supòsits l'Administració pública no s'hi pot negar.

A títol d'exemple citaré els casos de malaltia, defunció d'un familiar, trasllat de domicili, o bé per a l'exercici de funcions sindicals, de formació sindical o de representació de personal, entre molts altres.

També, la nostra esmena, persegueix establir els criteris per diferenciar quan un permís administratiu ha de ser retribuït o no n'ha de ser, i regula la possibilitat de concedir, a més a més, una reducció de jornada.

Finalment, l'esmena vol que el procediment per sol·licitar aquests permisos i per establir-ho s'estableixi reglamentàriament.

Tot plegat entenem que aporta transparència i seguretat jurídica tant per a l'Administració pública com per als propis funcionaris.

Allò que no entenem és el perquè el Govern ha fet desaparèixer tots aquests conceptes que hi havia a l'avantprojecte de l'abril del 2000 i, en canvi, ara no hi són.

El que vaig sentir dir per una autoritat lliberal -del Govern lliberal- és que ho havien fet per no crear expectatives de dret en el món laboral, i que s'estimaven més dir-ho per la via del Reglament ja que passaria més desapercebut.

Sincerament, espero i desitjo que aquesta no sigui la motivació, i que això no sigui així, i que ha portat el Govern a canviar aquest redactat, no?... de l'avantprojecte de Llei i que tampoc sigui el motiu pel qual la majoria lliberal, del grup parlamentari lliberal hagi rebutjat la nostra esmena en els treballs en la Comissió Legislativa d'Interior.

Nosaltres, entenem que garantir als funcionaris els seus drets, i afavorir l'exercici de funcions sindicals és

una de les moltes obligacions que tenim les persones que ocupem càrrecs de responsabilitat. No n'hi ha prou que la nostra Constitució reconegui una sèrie de drets, cal que les lleis que adoptem en aquesta Cambra promoguïn realment l'exercici lliure d'aquests drets. I que ho fem sense por.

No penso que el fet que s'inclogui en aquesta Llei el fet que es disposa de dos dies naturals retribuïts per maternitat o per la defunció d'un familiar i que, en conseqüència tothom sàpiga que té aquests drets, sigui quelcom que no es pugui assumir. Penso tot el contrari. I si això ha de crear expectatives de dret, sempre que es tracti de millorar la qualitat de vida de les persones que viuen i treballen a Andorra, val la pena que es creï. És senzillament una qüestió de convicció política.

I és per aquest motiu que hem formulat aquesta reserva d'esmena i demanem al Grup Lliberal que li doni el vot favorable perquè sense el seu vot no prosperarà i no figurarà en la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Exposada l'esmena passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres subscriuim totalment i recolzem l'esmena presentada pel Grup Mixt i, per tant, faig meves les paraules de la Sra. Rosa Ferrer.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Bonet.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Lliberal no donarà pas suport a aquesta reserva d'esmena i, no el donarà en base a les mateixes reflexions i raonaments que ha fet la Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Rosa Ferrer ha dit que la promoció del dret sindical, exercici lliure dels sindicats, ha de ser una pràctica habitual. Per aquesta mateixa raó tant el Govern lliberal com el Grup Parlamentari Lliberal que dona suport al Govern creu que tots aquests temes respecte als permisos han de ser pactats,

consensuats entre les associacions professionals i sindicats de la funció pública i la secretaria de recursos humans.

No creiem, per tant, que una norma amb rang de llei més difícil de moure que no pas un reglament pactat entre els agents socials sigui la millor forma de reflectir i contemplar els permisos administratius.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre, Sr. Casadevall teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo volia intervenir només per aclarir que sí que és cert que el dia que vam anar a la comissió, jo mateix i la secretària general tècnica de la funció pública, és cert que va portar un text que no era el text definitiu, va portar *inclús* uns quadres explicatius i, també és cert que vam dir que malgrat que en l'esborrany hi haguessin els permisos administratius que estaven a la Llei, ja els hi vam avançar que això aniria per reglament.

També hauríem de dir que l'esmena que ells proposen, que redacta, per tant, una sèrie de permisos, n'oblida, doncs, jo diria que quasi la meitat. La redacció dels nostres permisos administratius que tant els directors com l'associació de funcionaris tenen, i que anirà per reglament, en contempla, doncs, jo diria que uns set o vuit més dels que l'esmena intentava introduir a la Llei.

A veure, els reglaments també es publiquen al Butlletí Oficial, per tant, tenen... jo diria que no tenen el mateix rang, és segur, però tenen la mateixa garantia.

Avui no estan ni per llei ni per reglament, i no hem vist, fins ara, que a cap Govern se li hagi ocorregut recular o retirar permisos administratius a cap funcionari.

Per tant, entenem que, amb el reglament, estaran molt més garantitzats del que ho estan avui.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada.

Si és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i aprovació, per tant, de l'article tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 10; vots en contra: 16.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i és manté, doncs, l'article tal com ha sortit de la comissió.

Seguidament procedirem al debat i a la votació de totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserva.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Salvat l'article, aquest, del que no ha prosperat la reserva d'esmena, per tant, la intervenció va a la resta de la Llei.

Com ha dit el ponent, des de l'oposició parlamentària vam presentar 42 esmenes parcials a la Llei de la funció pública de les quals només 22 han estat tingudes en compte ja sigui adoptades per unanimitat o bé transaccionades, i 20 no han estat aprovades.

En primer lloc vull manifestar que aquestes esmenes, tot i que només van ser presentades per dos consellers generals del Grup Mixt -pel company Vicenç Alay i jo mateixa-, en realitat havien estat treballades prèviament amb altres companys d'aquests bancs de l'oposició i bona part d'elles foren recollides d'un dictamen que havien encomanat els companys del Grup Parlamentari de l'AND i que ens l'havien facilitat. La negativa per part de la Sindicatura a concedir-nos un aplaçament en el termini de presentació d'esmenes va precipitar els esdeveniments i no va fer possible que aquestes esmenes poguessin ser presentades per tota l'oposició.

Però dels treballs en comissió legislativa ha quedat ben clar que les subscrivím totes des dels bancs de l'oposició. I, això, penso que val la pena que quedi clar per alguns comentaris que s'han pogut sentir al respecte.

En segon terme també vull que quedi clar abans de continuar que ens abstindrem en la votació d'aquesta Llei.

En la comissió legislativa s'ha treballat intentant cercar sempre una solució que satisfés a tothom en base al diàleg i, això, també és important que es sàpiga. I, gairebé la meitat de les esmenes que han estat... bé, una mica més de les esmenes presentades han estat adoptades, i han millorat suficientment la Llei com per no votar-hi en contra, que és el motiu pel qual no votem en contra d'aquesta Llei; qüestions tècniques com la qualificació -i, aquí, puntualitzo al ponent- de determinats articles de la Llei -no és tota la Llei que ha quedat qualificada sinó només una part-, o bé la inclusió de la mútua de funcionaris que la Llei havia descuidat o la

modificació de l'article 61 relatiu al règim d'incompatibilitats pensem que ho aconsellen, que val més abstenir-nos. Però, hi ha d'altres aspectes, masses aspectes, que han quedat fóra de la Llei; que no han quedat regulats i que reflecteixen un posicionament polític diferent, un concepte diferent de com ha de ser una Llei de funció pública o, en tot cas, la Llei de la funció pública d'Andorra.

Això ens porta a haver d'abstenir-nos, doncs, en la votació final.

Un dels aspectes que no ens satisfà, en absolut, és la composició i les competències de la comissió consultiva.

En lloc de ser un autèntic interlocutor front l'Administració pública com a òrgan representatiu de participació i consulta passa a ser un òrgan col·legiat compost majoritàriament per amics del Govern, i m'explicaré: el Govern escollirà tres membres dels sis que han de formar part d'aquesta comissió -n'escollirà tres, ha dit-, i a més a més aquesta comissió està presidida per la Secretaria d'Estat que també és del Govern. Per tant, de 7 membres 4 seran persones de confiança del Govern amb la qual cosa es convertirà en una comissió inútil per al significat que hauria de tenir, per les competències que hauria de tenir. I, entenem, doncs, que és una fal·làcia més d'aquesta legislatura.

Si s'hagués volgut realment un òrgan de consulta i participació com diu la Llei havia de ser representatiu i això només s'aconsegueix en base a l'elecció entre els funcionaris o bé a través de les associacions i organitzacions de funcionaris. No pels "amics funcionaris" de confiança del Govern de torn, sigui el que sigui.

La Llei tampoc dóna a aquesta comissió consultiva cap competència transcendent. No va prosperar, per exemple, la nostra esmena pel que fa a la seva intervenció com a mediador en la instrucció de l'expedient disciplinari a un funcionari, ni que només hagués estat per garantir més amplament els drets d'aquest funcionari.

Hi ha una altra qüestió, per nosaltres, prou important que ens fa que no podem compartir, que el personal dels organismes autònoms i de les entitats parapúbliques hagin quedat fora de la Llei. I, no ho podem compartir perquè, entenem que no es pot, amb un cop de ploma, apartar tot un col·lectiu de persones que han estat contractades per edicte públic, publicat al BOPA, que han estat sotmeses a proves de selecció amb els mateixos criteris que regeixen l'Administració pública, que sempre s'han considerat vinculats a la funció pública i fins i tot algunes d'elles siguin, avui, funcionaris. No es pot admetre que quedin al marge d'una Llei tan esperada

com aquesta sense que ni tan sols hagin pogut negociar, dialogar o conèixer quines són les previsions que té el Govern envers elles i quin futur laboral els hi espera.

Per altra banda hi ha una raó política de fons, i és: el fantasma de la privatització. Si es vol privatitzar FEDA o l'ISTA és evident que com menys garanties laborals hi hagi més fàcil serà fer-ho. I nosaltres, senyors liberals, no els volem posar fàcil la seva política de privatització soterrada perquè no la compartim.

I finalment, ja només dir que quan es va debatre l'esmena a la totalitat, en aquesta mateixa Cambra, vam posar de manifest que al BOPA número 54, any 12, del 27 de setembre del 2000, a la pàgina 1296, hi ha un edicte del Govern en el qual s'adjudica a l'empresa Hay Management Consultants, SA, per trenta milions de pessetes, els treballs de disseny i implantació d'un sistema de gestió i avaluació de l'acompliment. Dèiem que aquells treballs es deriven d'una Llei que encara no és vigent -que estava en aquell moment en tràmit parlamentari- i que, possiblement, ara vostès amb els seus vots aprovaran. Evidentment, ho vam dir aquí, en aquesta Cambra, públicament, però és que no han fet ni la més mínima al·lusió, va caure en sac perdut... Vull dir, que... res.

Ens agradaria saber-ne més d'aquella adjudicació: perquè s'ha adjudicat quelcom que avui per avui està al marge de la legalitat, fins que no estigui publicada aquesta Llei? -i, ha costat trenta milions de pessetes a l'Estat-; si hi ha hagut igualtat d'informació per a les empreses o particulars que hagin concorregut en aquest edicte, en el supòsit que n'hagin concorregut d'altres... perquè tampoc ho sabem, en canvi, sí que sabem tots que l'empresa adjudicatària és la que ha portat tots els treballs i l'assessorament preparatori per la Llei de la funció pública que ara s'aprovarà.

Com comprendran, per tot el que hem exposat i per respecte a la institució del Consell General no podem seguir-los, i adoptem avui el compromís públic que si un dia ens trobem amb la força política suficient modificarem aquesta Llei.

Per això ens abstindrem en la votació.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, senyories aquesta Llei té dos cares, una positiva i una altra de negativa. En un principi vàrem presentar una esmena a la totalitat -com saben- Aquella esmena es va presentar per salvar un problema purament formal... que al final, doncs, tampoc s'ha salvat, i en conseqüència tampoc hem pogut presentar esmenes.

Bé, tot això és una llàstima, però, tampoc ens ha d'impedir, en aquests moments, parlar sobre el fons de la Llei amb objectivitat.

La primera cosa que, poder, s'hauria de dir és que és difícil valorar al detall la Llei de la funció pública si no s'ha tingut, si no s'ha fet un seguiment des del principi del procés d'elaboració.

La Llei té més de cent disposicions... ve acompanyada de taules salarials, tot això sense, parlar del famós informe HAY que una mica deu ser la base de tot aquest edifici normatiu, oi?

Malgrat les reunions entre el Govern i la comissió, la font d'informació principal que hem tingut han estat els agents afectats, em refereixo als funcionaris, principalment, l'APAAG, (Associació de Personal Adscrit a l'Administració General).

Jo crec que el que s'ha de fer avui és una valoració global de la Llei, com he dit. Jo crec que el nostre Grup Parlamentari, en principi, celebra que la Llei existeixi. Si mirem els països del costat veurem que aquestes lleis costen molt de sortir. Potser pel cost polític que comporta fer una llei d'aquestes.

Per tant, jo crec que s'ha de valorar la mera existència de la Llei. El Govern... el senyor Sangrà... s'han posat davant del toro, i han tirat la Llei endavant.

De moment, ara, ningú pot estar segur que la Llei sigui una benedició pel país, però, pensem que si no funciona, doncs s'hi podrà treballar per millorar-la, segurament.

Jo crec que una Llei de la funció pública s'ha de valorar en el nostre país perquè hem de demostrar -al meu entendre- que podem posar ordre a casa nostra.

En un país de tan pocs habitants, on el personal de l'Administració està inevitablement lligat a la mateixa classe política, jo crec que és important que hi hagi un referent de legalitat en el tema de la funció pública.

Si a més a més tenim en compte el creixement exponencial del cos dels funcionaris que estem vivint aquests últims anys, encara és més important fer una Llei de la funció pública.

A mi em sembla que una Llei de la funció pública ha d'aconseguir portar-nos, *inclús*, autoestima a tots, i als funcionaris en primer lloc. Si volem construir

sobre les bases del nostre estat constitucional, hem de ser capaços primer de donar-nos unes normes de funcionament intern que respectin els principis democràtics.

Doncs, bé, per a mi una Llei de la funció pública està al centre de tota aquesta qüestió. Ara bé, si lloem la seva existència, si li desitgem llarga vida, moralment des de les nostres files no podem oblidar els aspectes negatius.

Em sembla a mi que un dels motors -sinó el més important i decisiu- que han ajudat al ministre a tirar endavant la Llei, ha estat la col·laboració de bona part del personal de l'Administració -de l'Administració general- que han sabut organitzar-se per defensar els seus interessos, evidentment, però també per ajudar a elaborar la Llei.

Tant és així que aquest personal ha vingut *inclús* a convèncer i a vendre la Llei als grups parlamentaris de l'oposició. En principi, jo diria que sempre s'ha d'aplaudir aquesta col·laboració espontània entre legislador i les persones afectades per la Llei.

Tant de bo totes les lleis es fessin així.

Ara bé, és una llàstima que el Govern no hagi sabut implicar en aquest procés a tot el conjunt del personal que treballa per l'Administració. És una llàstima que no s'hagi mantingut el mateix diàleg amb tot el personal de l'Administració, i que en concret s'hagi deixat les parapúbliques a les mans de Déu.

Crec que haurien d'haver fet algun tipus d'esforç almenys per infondre seguretat a tota la gent de les parapúbliques, que al fi i al cap són tant andorrans com vostès i jo, i que s'esforcen pel país com qualsevol altre funcionari.

He vist l'estat d'inquietud en què es troben les parapúbliques avui, hem de dir que, aquí: la seva actuació ha estat un desastre.

Jo no dic que s'hagi de fer funcionari a tothom, ja li avanço això, jo dic que és una obligació del Govern intentar que la gent no se senti discriminada, i vostès no ho han fet, o evidentment no ho han aconseguit.

I la prova està en què estan tots en contra. De fet, jo crec que la seva actuació ha provocat tants recels que han provocat un efecte indirecte interessant, i és que per protegir-se han sorgit els primers sindicats del país. La qual cosa és bona... l'únic que vostès -jo crec- no se'n poden alegrar.

En fi, nosaltres creiem que la Llei té llums i ombres importants, que no tenim més remei que valorar-les totes, i que estem moralment obligats a rebutjar aquest sentiment d'abandó que tenen les parapúbliques.

En conseqüència, desgraciadament, la nostra votació avui no podrà ser favorable a la Llei.

Gràcies senyor síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Bonet.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de la funció pública era una obligació ineludible fer-la, era una obligació ineludible estudiar-la a fons, i dedicar-li molts mesos i més de dos anys de treball per part del Govern.

Si observem totes les normes per les quals, més o menys, es regeix la situació de la funció pública actualment ens podem remuntar a l'any 1974 i, ens podem remuntar a tota una sèrie de normes fragmentàries que convenia unificar amb una norma amb rang de llei.

Aquesta Llei de la funció pública també ha de permetre una administració pública transparent, flexible i professionalitzada amb garantia vers les persones que treballen dins de la funció pública i sobretot, també, enrera d'aquesta Llei de la funció pública creiem que hi ha una gran voluntat política amb la creació, possiblement, del sistema dels recursos humans, o sistema de gestió de recursos humans, o de la Secretaria de la funció pública que tindrà com a feina el constant diàleg amb les associacions professionals i els sindicats de la funció pública.

Voldria comentar, aquí, algunes de les frases que s'han sentit últimament, ara fa un moment, des del banc de l'oposició: el que no entenc és que si a aquesta Llei li troben tantes coses malament per què s'abstenen?... Votin-la en contra!

En segon lloc, el tema de les parapúbliques FEDA i STA: FEDA, STA i altres parapúbliques no tenen els mateixos objectius que l'Administració pública. L'Administració pública té un caràcter general d'atenció al ciutadà. FEDA i STA produeixen, comercialitzen... venen serveis. Són objectius diferents, és un tipus de treball diferent, i no té res a veure amb l'Administració pública.

Malgrat això, s'ha de dir que s'està treballant amb el reglament i l'estatut dels treballadors d'aquestes parapúbliques i, segons l'última informació que tinc, alguns d'ells ja tenen coneixement del text d'aquest reglament o d'aquest estatut.

Respecte al tema de la comissió consultiva posar amics del Govern, jo he saltat ràpidament a l'article número 12 i veig que hi ha tres membres en

representació del personal designats en les associacions o organitzacions dels funcionaris. No tot queda a designació del Govern.

En conseqüència, crec que algunes d'aquestes crítiques han estat una mica d'hipèrboles semàntiques com dir: que si el partit lliberal no s'alegra de la creació dels sindicats... disculpi, Sr. Narcís Casal, però, això no deixa de ser una hipèrbole semàntica.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Economia, Sr. Casadevall, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, per respondre a la intervenció de la Sra. Rosa Ferrer.

Dir que pel que fa... pel que respecta a la comissió consultiva -i ho acaba de dir ara el Sr. Francesc Bonet- és cert que hi havia una esmena però nosaltres vam proposar una transacció que no van voler acceptar. És a dir, l'esmena deia el que ha comentat la Sra. Rosa Ferrer, però, nosaltres vam proposar dels sis membres: tres, els podrien elegir tots els funcionaris, però volien que fossin tres, nomenats per les diferents associacions; i tres, nomenats pels que no estan a les associacions.

Vostès no van voler acceptar aquesta esmena, per tant, hem mantingut el text tal com l'havíem introduït nosaltres.

Per tant, no és cert que no volguéssim... o que es volgués introduir dins de l'Administració als directors o que els volguéssim triar nosaltres.

Acceptàvem que els sis fossin nomenats pel personal, però, dèiem també, que fossin tres, i tres, i a més a més suggeríem que fossin representatius dels tres grups: l'A, el B i el C.

Quan parla de les parapúbliques hauríem de dir també que, a veure, la garantia del lloc -tal com insinuava vostè- en la Llei de la funció pública també es diu que en el cas de què el Govern volgués privatitzar algun servei o tancar algun departament, doncs, els funcionaris tenen, també, un temps o unes formes d'anar a l'empresa privatitzada, en aquest cas, o tenen un període per poder optar a un altre lloc.

Per tant, el risc està en un lloc igual que en un altre.

Parla també... parlava últimament -al final- del treball encarregat a l'empresa HAY pel que respecta

a la gestió del compliment... A veure! quan no fem reglaments es queixen, quan els avancem es queixen també... Vull dir, és clar... es queixen sempre!

Jo voldria dir que, primer: que això no és evident que sigui un reglament, l'únic que estem fent nosaltres és que estem fent un estudi que pugui permetre a dintre del mateix nivell de cada funcionari, escalar del punt del 80% fins al 120% en funció del seu rendiment i dels objectius que es van marcant en cada departament o en cada ministeri.

Això funciona d'altra manera en empreses privades i que, per tant, l'empleat s'ha de qüestionar cada any per aconseguir els objectius i tenir unes primes a finals d'any, en l'Administració es dibuixa com: "l'aconseguit m'ho quedo"... per tant, serveix per anar creixent.

Pensem que aquest dibuix de gestió del compliment és força millor que el que tenen les empreses privades, i el que fem és començar a discutir amb els empleats -amb els funcionaris- quin és el dibuix ideal per valorar millor la gestió del compliment.

El Sr. Narcís Casal parlava de la dificultat de fer una Llei de la funció pública. Això ho sap el meu company, Estanislau Sangrà, que va ser el que va començar, -a mi, m'ho va donar pràcticament acabat- i és veritat que és difícil. És tan difícil com que s'ha intentat tres vegades -jo diria que aquesta és la quarta-, i s'ha aconseguit perquè hi ha hagut voluntat, del Govern, ferma i molta participació dels funcionaris... molta participació.

Tornava a parlar també de les parapúbliques i, deia el Sr. Narcís Casal, que estan inquietos... Bé, a mi m'agradaria que preguntés a les parapúbliques, i els hi pot preguntar avui o demà en els dos casos que jo conegui, amb FEDA i STA s'han fet reunions aquesta última setmana, em sembla que *inclús* de FEDA se'n va fer una ahir a la nit, i li pot preguntar que pensen del reglament que s'està dibuixant amb l'una i amb l'altra.

Pel que respecta a d'altres parapúbliques com el SAAS, la CASS o l'ORTA tenen el seu reglament alguns acabat i altres en fase d'acabament; per tant, totes aquestes parapúbliques tindran el seu reglament acabat entre el mes de gener i febrer.

I de caràcter general, jo, a més, volia insistir en com s'ha fet l'elaboració d'aquesta Llei, i és bo recordar que en el moment en què es constitueix la comissió i en formen part directors de l'Administració general i en aquell moment un representant de l'APAAG que era l'única associació que hi havia en aquell moment.

Es comencen a fer reunions al mes de gener de l'any 1999, i aquesta comissió és la que va informant puntualment al Govern de com va avançant la Llei.

Un cop finalitzada la redacció es distribueix el text a totes les direccions de l'Administració general i a totes les associacions que, llavors, ja n'hi ha d'altres -hi ha alguna més- perquè ens aportin suggeriments i apreciacions. Això es va fer a l'abril del 2000.

Durant el mes de maig vam fer diverses reunions. El Govern va analitzar més de tres-centes modificacions -o propostes de modificació- i suggeriments... més de tres-cents al text, i vam acceptar el 77%.

El Govern va aprovar, llavors, l'avantprojecte i el va trametre al Consell.

Jo volia dir que sembla difícil imaginar un nivell més alt de participació per un sector afectat per una llei... Jo crec que no ho hem vist mai.

Per tant, jo acabaria dient que aquesta és una llei que s'ha fet des del Govern, però, s'ha fet amb la participació de l'Administració i, quan el Sr. Narcís Casal deia que les associacions, les han anat a veure, els hi han dit quin era el seu sentiment o quina era la seva precisió, a nosaltres ens consta que, en general, estan força satisfets del redactat final del text.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions dels grups parlamentaris?

Sí, pel Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure... diverses coses, aquí, per puntualitzar.

Primera: el Sr. Bonet i jo no deguem estar a la mateixa sala, o jo m'he expressat o m'he explicat molt malament perquè he explicat el perquè ens absteníem, perquè també he dit que hi ha vint-i-dos esmenes que s'han tingut en compte... Li recordo per si no ho havia escoltat.

I, en quant a la comissió consultiva diu que hi ha tres membres que, efectivament, estan formant part d'aquests funcionaris nomenats pels col·lectius de funcionaris... d'acord! És que jo ja ho he dit això! He dit que hi ha set persones que formen part d'aquesta comissió consultiva dels quals quatre: tres nomenats directament entre funcionaris -nomenats directament pel Govern-, més la Secretaria d'Estat... això és el que he dit. Per tant, els tres restants, efectivament, estan nomenats pels col·lectius.

Creo que s'han de puntualitzar les coses, aquí.

A veure, Sr. Casadevall, ara... de veritat... jo, si estès al Grup Lliberal m'ofendria molt, el Grup Parlamentari Lliberal, perquè vostè ha estat parlant

de la proposta de transacció d'esmena que han fet. Normalment les transaccions d'esmena les acostumen a fer els consellers generals dins del grup parlamentari, no el ministre de Govern...

(se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau...

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

... Que la seva competència és una altra. Per tant, penso que situem a cadascú el paper que li toca fer.

Aquesta esmena, fins i tot, el que vostès proposen -per nosaltres no era acceptable- i, en tot cas, bé, en concret aquell dia, doncs, les persones que estaven a la comissió van entendre perfectament que això no es podia admetre de la manera que es plantejava. Així de simple.

I, bé, pel que respecta a les parapúbliques jo penso que no val la pena que en continuem parlant perquè vostè em diu que venen serveis i diu que ara estan redactant una sèrie de reglaments o, que estan refent els estatuts del personal de les entitats parapúbliques, ho estan fent ara quan hi ha una llei que ja, avui, s'aprovarà quan, potser, ho haguéssim pogut fer abans, i valorar si hi havia part de la Llei o no amb la qual s'hi podien incloure o no s'hi podien incloure.

I, en tot cas, continuem pensant el que he dit al que respecta el fantasma de la privatització, i ho he dit tal qual.

Pel que respecta a l'Edicte de HAY, que està publicat al BOPA, que s'adjudiquen aquests treballs, vostè diu que no és un reglament... És que jo no he dit que sigui un reglament, i l'Edicte tampoc ho diu, però, el que sí és cert és que els mateixos termes que hi ha a l'Edicte estan a la Llei de la funció pública pel que respecta al sistema de gestió de l'acompliment i, per tant, crec que el que hagi concursat en aquest Edicte ha de tenir coneixement d'aquest contingut d'un Projecte de Llei que tampoc sabíem si quedaria redactat realment com està redactat aquí.

Per tant, miri... poden explicar el que vulguin, però, la Llei, aquí, -a més tinc el Butlletí del Consell on està publicada, pàgina 57, Butlletí 63 del 2000, capítol VII, Sistema de gestió de l'acompliment; Finalitats del sistema; Elements que integren el sistema; Aplicacions del sistema de gestió- i l'Edicte diu textualment: "Adjudicació dels treballs de disseny i implantació d'un sistema de gestió i avaluació de l'acompliment per l'Administració general". A partir d'aquí, poden dir el que vulguin...

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Narcís Casal, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement afegir el nom del ministre Casadevall quan ha parlat abans de les persones que tenien el mèrit de Govern de tirar endavant la Llei que me l'he deixat, -demanó disculpes- i volia, ara, simplement precisar al Sr. Bonet que quan he dit que el Grup Lliberal no es podia alegrar, en aquest cas, de què haguessin sorgit els sindicats estava parlant d'aquest cas, perquè, evidentment els sindicats han sorgit per protegir-se de l'avançada lliberal, oi?...

(Se sent riure)

... No vull dir que, en general o, personalment vostès, doncs...

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau...

El M. I. Sr. Narcís Casal:

... Estiguin en contra o a favor dels sindicats.

Només aquesta precisió.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Francesc Mora, pel Grup Lliberal.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

No, només volia fer dos comentaris: un és que a nivell personal, almenys, no m'ofèn gens que el Sr. Casadevall digui que s'han fet propostes de transacció perquè normalment intentem treballar coordinadament, la qual cosa abans de què el grup parlamentari proposi una transacció, diem, ho fa coordinadament el Govern perquè estigui tot conforme amb els altres articles i amb les altres transaccions, no?

I, segon: només volia que constés en acta perquè no ha sortit, és expressar la felicitació, també, per la feina que va fer la Sra. Mònica Codina quan va ocupar la Secretaria general de la funció pública -perquè no ha sortit- sembla que tota la feina l'hagi

fet el Sr. Sangrà i els funcionaris, i a mi em sembla que aquí també hi ha hagut una intervenció molt important de la Sra. Mònica Codina i m'agradaria que constés en acta aquesta felicitació.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. ministre de la Presidència i Economia teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, només el Sr. Francesc Mora ja ho ha aclarit. M'excuso si he parlat de la comissió, i no n'havia de parlar, però, el que sí queda clar és que la Sra. Rosa ha entès que la proposta de transacció es va proposar, i no la va acceptar. Això m'ha semblat entendre.

A veure, tornem al que és l'edicte per la gestió de l'acompliment. La Llei és cert que en parla, però, jo entenc que el Govern pot fer un edicte per trobar un sistema per millorar o per puntuar la gestió de l'acompliment quan li sembli. És que vostè, m'ha semblat que deia al principi que no entenia com trèiem un edicte per una cosa quan la Llei no estava, encara, entrada... És que no té res a veure. És a dir, és una conseqüència, però, no estem fent cap reglament.

Doncs, no han d'esperar a què la Llei estigui per poder treure un projecte com aquest.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, perdó, Sr. cap de Govern... Sí, en complement d'informació teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Com a complement voldria dir que he constatat, aquí, alguns fets interessants per aquesta Llei. El primer, el fet de què existeixi -i no faré, sinó, afegir les felicitacions que s'han fet aquí, perquè s'hagin fet i perquè hem fet nosaltres, és clar- però, també per dir que això, per mi, és la pega principal que algunes persones de l'oposició deuen trobar-hi -no totes. El fet de què el que han fet els lliberals, perquè semblava una cosa impossible de fer i ho hem afrontat -tampoc ens hem afrontat al toro, perquè no crec que s'hagi de qualificar així l'Administració pública, tot i que és col·loquial i li admeto al Sr.

Narcís Casal- però, constato una cosa per part de la Sra. Rosa Ferrer quan ens ha dit que ells agafen el compromís de canviar-la quan estiguin al Govern i al Parlament i, en canvi, el Sr. Narcís Casal augura llarga vida a aquesta Llei... Jo li agraeixo, Sr. Narcís Casal, que li hagi augurat llarga vida, és el mateix que penso jo per camins diferents. Jo li auguro llarga vida perquè penso que el Govern lliberal tindrà llarga vida i, en tot cas, com diem en la consòrcia d'Andorra, que per molts anys els puguem esperar des del Govern -a vostès- i, per tant, que puguem seguir governant, i que no l'haguem de canviar perquè és una bona llei, i que pot ser perfectible per via de reglaments, i sobretot és una llei que existeix i que, segurament, -insisteixo- per part de molts, la pega que té és que l'han fet els lliberals. Res més.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

... Perquè indirectament, doncs, he anat sortint en el sí del debat.

A veure jo estic una mica preocupat perquè, és clar, si és una bona llei he de reconèixer que la majoria del mèrit no és meva ni de bon tros i, és clar, si és una llei polèmica, complicada, i amb conseqüències electorals -com deia el Sr. Narcís Casal- negativa, tampoc en vull assumir la paternitat... o sigui, estic una mica preocupat per això, no?

En qualsevol cas, i deixant aquests comentaris, doncs, una mica més de banda, dir que una llei com aquesta no es tira endavant si no és amb la ferma decisió de tot un govern, perquè és veritat: canviar coses costa molt... I, posar normes o posar regles del joc en un col·lectiu de més de mil cinc-cents persones, que ha crescut sense cap tipus de regla és molt difícil... és molt difícil i, per tant, la feina és feixuga, difícil, i fa por quan es comença.

Destacar, com a opinió, el fet de dir: "Escolti! Quin és el principal avantatge d'aquesta Llei?"... És que potser aquesta Llei no ho és tot... però, és molt perquè estableix un marc de normes pel qual tant l'Administració com els treballadors de l'Administració es poden guiar a partir d'ara.

I respecte als comentaris del Sr. Narcís Casal... El Sr. Narcís Casal ja ha fet, i ha explicat públicament diverses vegades el que ha dit avui: el reconeixement al valor i a la decisió política de tirar endavant aquesta Llei, i la valoració positiva en quant als efectes beneficiosos que pel conjunt del país pot tenir aquesta Llei. No podem fer més que, en aquest cas,

agrair la seva sinceritat més enllà d'arguments exclusivament polítics del Sr. Narcís Casal i, aventurar que segurament si no fos per disciplina de vots acabaria votant-la favorablement.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions?...

(Se senten veus)

... Si us plau!... Si us plau!

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

No?

Sí, Sr. Narcís Casal per l'Agrupament Nacional Democràtic teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Sí, per una resposta.

En primer lloc dir al Sr. cap de Govern que li desitgem, esperem... esperàvem que tingui llarga vida, i també explicar que pensem que és un -i esperem que sigui- un marc on els diferents governs i consells que vinguin hi puguin treballar, i puguin anar-la modificant si sorgeixen problemes. Aquest era l'aspecte positiu que he remarcat, i ho torno a reiterar, oi?

Les especulacions que fa el Sr. Sangrà sobre el meu vot... són virtuals, eh?

Jo crec que el meu vot és el que és, i no pot ser cap altre, eh? I, jo penso que si s'haguessin fet les coses millor la Llei s'hagués pogut aprovar... Si s'haguessin fet les coses millor s'hagués pogut aprovar.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Per tant, doncs, procedirem a la votació...

(Se senten veus)

Ha estat demanada...

Votant sí o no a totes les parts que no han estat objecte de reserva.

Sr. secretari si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Miquel Alís Font : m'abstinc

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : m'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : m'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : m'abstinc
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : m'abstinc
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : m'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : m'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : m'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : m'abstinc
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : m'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 16; abstencions: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació dels Protocols opcionals a la Convenció sobre els drets de l'infant relatius a la participació d'infants en els conflictes armats i a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 56/2000 del 6 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris alguna intervenció?

Cap intervenció?

Per tant, doncs, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 6.

6- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2001, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de les esmenes a la totalitat presentades, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 57/2000 del 7 de novembre.

Les esmenes a la totalitat presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic i pel Grup Mixt han estat publicades en el Butlletí número 64/2000 del 29 de novembre.

Demanaria als grups que les han presentat si volen fer el debat i votació conjunta de les esmenes. Si?

Doncs, bé, conjuntament, passo doncs la paraula al Grup Mixt per exposar la seva esmena a la totalitat.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres pensem que examinar, a les acaballes de la legislatura, un Projecte de pressupost general per a l'exercici de l'any vinent no permetrà encarar un debat sobre xifres i capítols que pugui tenir una lògica continuació en el control parlamentari de l'execució del pressupost.

El pressupost que avui es discuteix no serà ja controlat en la seva execució per l'actual composició del Consell General.

Tanmateix la seva presentació té un mèrit, que li reconeixem al Govern sense cap reticència, en la mesura que permetrà a l'Administració general mantenir un ritme de funcionament normal durant el primer trimestre de l'any vinent, sense romandre supeditada a unes pròrrogues de l'exercici 2000.

Llàstima, però, que aquestes especials circumstàncies no hagin estat aprofitades pel Govern per plantejar,

apuntar, o almenys suggerir algunes solucions d'Estat a la necessària adaptació i consolidació d'un nou model econòmic.

En matèria pressupostària l'any 2000 s'acaba com havia començat, ple de dubtes pel que fa a l'estratègia del Govern.

Els lliberals són presoners de les seves ambigüitats electorals, i la constant lleugeresa en la gestió dels diners públics.

La congelació dels llocs de treball de l'Administració ja no és a l'ordre del dia.

El Govern ha abandonat els plantejaments programàtics lliberals, per raons que tenen més a veure amb la proximitat de les eleccions que no pas amb l'interès general, i presenta un Projecte de pressupost que obre noves places -noves col·locacions- en l'Administració general.

No sabem, però, si pensa regularitzar els contractes dels nombrosos eventuais que ha anat fent entrar a l'edifici Administratiu durant la legislatura, o si això es farà per la via més dissimulada de l'aplicació de la nova Llei de la funció pública.

Aquest Govern, que es proclama enemic de la planificació, es preocupa únicament del curt termini, i no vol ni mirar a llarg termini.

Per molt bé que ens presentin les xifres, la inversió pública no augmenta. Les despeses de funcionament augmenten mecànicament, sense planificació.

En lloc de defensar una política pressupostària raonable, equilibrada i prometedora pel futur, el Govern sembla preferir la facilitat.

És la seva la política de l'èfimer, de la immediatesa, en lloc de la política duradora. El Sr. Forné prefereix gastar per agradar. Andorra ho pagarà molt car en els propers anys. És una política perillosa pel nostre país i preocupant per Europa, que veu clarament que la barca de les finances públiques andorranes va a la deriva. Canviar de política esdevé urgent.

Són públiques, dins i fora d'aquesta sala, les reticències de la majoria liberal a encarar, sense més embuts ni sopars de duro, la indefugible adaptació d'Andorra, de l'economia andorrana al seu entorn europeu.

Malgrat aquestes conegudes reticències durant els darrers sis mesos els membres de la Comissió Legislativa de Política Exterior hem participat, junt amb el ministre d'Exteriors, en diversos seminaris de treball a Madrid, Brussel·les i París.

No és agosarat afirmar -i sé que el company Jordi Torres s'hi referirà, també- que per molt que ho hem intentat esbrinar no hem pas aconseguit trobar cap solució miraculosa que permetés fer aplicable a

Andorra aquell prec castís espanyol que invocant a la Mare de Déu diu: "*madrecita, que me quede como estoy*".

No ens podem quedar com estem. No ens hi podem quedar per l'interès general d'Andorra, perquè fer-ho suposaria girar-nos d'esquena a Europa i intentar alçar muralles insostenibles. I no ens hi podem quedar perquè Andorra requereix una adaptació i un nou model econòmic que faci compatible la introducció d'una fiscalitat generalitzada -d'acord amb el mandat constitucional- amb una economia dinàmica generadora de riquesa, creadora de llocs de treball per a les noves generacions. Un nou model econòmic que haurà també de fer possible l'accés de les empreses i dels professionals andorranos als mercats europeus en condicions de competitivitat raonables.

Tenim, doncs, l'obligació, per responsabilitat política, de no marejar més la perdiu.

No és responsable, penso jo, Sr. Cap de Govern, afirmar a "La Vanguardia" d'ahir que fiscalment tenim una etiqueta de país seriós. No és responsable dir això perquè vostè sap -i sí ho sap, i jo estic convençut de què ho sap, no pot afirmar el contrari- que Andorra és considerat per l'OCDE un país amb fiscalitat poc seriosa i agressiva vers els països industrialitzats del nostre entorn econòmic més proper.

Avui no tenim, desgraciadament, una etiqueta de país seriós en matèria de fiscalitat. Dissortadament el que tenim és etiqueta de país saltimbanqui i a voltes, saltaterrats.

No és seriós encarar aquesta decisiva qüestió de la fiscalitat situant el calendari a l'horitzó de l'any 2010.

Sabem tots -vostè també, Sr. cap de Govern- que l'horitzó és més proper, i que durant l'any vinent ja es duran a terme les negociacions entre la Comunitat Econòmica Europea i una sèrie de microestats considerats paradisos fiscals, entre els quals hi figura explícitament Andorra.

L'horitzó no se situa doncs l'any 2010 -aquest és l'any dels Jocs Olímpics- sinó el 2001, l'any vinent, és a dir, d'aquí quinze dies.

El pressupost pel 2001 hauria pogut esdevenir, precisament per ésser el pressupost del final de la legislatura, un pressupost que aplicat en la pròxima legislatura donés una prova de responsabilitat, començant per apuntar el que hauria de ser una orientació política d'Estat, més enllà de les legítimes opcions polítiques i ideològiques de cadascú.

No haurà estat així i, per tant, no podem donar-hi suport.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, per exposar també la seva esmena té la paraula el Sr. Jordi Torres de l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei del pressupost per a l'exercici del 2001 és pràcticament calcada a la de l'exercici actual, amb algunes correccions d'estil, l'addició d'un nou article relatiu a la modificació de les taxes de l'Oficina de Marques i, evidentment, amb una variació dels imports, de les xifres concretes, entre les quals destaca la xifra final de 63.500 milions de pessetes, xifra que en un primer moment ens va sorprendre, però, que tot seguit ens vam adonar que és deguda a la incorporació en el pressupost del deute públic, de més de 24.000 milions, portant d'aquesta manera els números finals a un import similar, més o menys, al de l'any passat.

Per tant, d'entrada és la nostra obligació dir per enèsima vegada -ja hem perdut el compte de les vegades que ho hem dit- el que venim dient i repetint any darrera any.

En primer lloc, si la Llei general de les finances públiques no els agrada, canviïn-la, i sinó, no ens presentin textos que s'hi oposen descaradament, així els podrem votar.

En segon lloc, no vulguin privar el Consell General de la seva funció de control de l'execució del pressupost -ho hem dit d'altres vegades i ho continuem dient.

En tercer lloc, no es continuïn inventant un impost que es diu "transferències de capital", i diguin les coses pel seu nom, apujant el "cànon", entre cometes, que recapten a través de FEDA i de l'STA. I no m'estendré més en aquest apartat amb unes consideracions que, suposo, seran respostes de la mateixa manera que en les altres ocasions dels altres anys: amb una indiferència total i amb un intent de justificar allò que és injustificable, tal com és menystenir el principi de respecte a la legalitat. Dono, doncs, per reproduïdes la major part de les nostres intervencions d'anys anteriors, i passaré a un segon bloc de comentaris referents a aspectes concrets, no del text articulat de la Llei, sinó de la memòria que acompanya el mateix, i de les xifres concretes.

En aquest sentit, constatem en primer lloc que aquest any també es preveu un dèficit pressupostari important, tant de gestió com de caixa, encara que vostès vulguin matisar-lo en dir que disminueix respecte al de l'any passat. Què volen que els hi

digui? 2.700 milions és una xifra important, més d'un 12% de l'endeutament de l'Administració general!

Ens diuen també -i cito-: "La coherència dels pressupostos presentats amb un increment molt notable de la inversió s'explica per un esforç en la contenció i racionalització de la despesa, i en la transparència dels comptes públics." -fi de citació.

A veure, l'any passat ens queixàvem perquè l'augment de les despeses de funcionament respecte a l'any anterior era d'un 8%; aquest any és d'un 9%? Això no és contenció de la despesa?

Tot seguit ens diuen -i els torno a citar-: "Les liquidacions del capítol de despesa corrent són superiors al 95%...", no segueixo la citació perquè no és transcendent el contingut de la pregunta que els hi posaré: Per què no ens donen el percentatge de les liquidacions de les despeses d'inversió real? Penso que en aquest cas el percentatge seria molt inferior i que aquest fet, en gran mesura, evita que l'endeutament previst pel Govern no sigui superior a l'actual. I mentrestant el país continua patint dèficit d'infraestructures. L'augment absolut de les xifres relatives a inversió respecte a l'any anterior és de 763 milions. Permetin que els digui, sense pretendre tenir dots per endevinar, que aquesta xifra hauria de ser multiplicada almenys per deu, i això durant varis anys, per poder fer front a les necessitats que tenim d'inversió a promoure per part del Govern.

Ara que estem en pla comparatiu -potser totes les comparacions són odioses, però, bé, s'hi comença a trobar gust-, si analitzem el pressupost en funció de la naturalesa de les activitats que s'han de realitzar (potser reconeixeran l'enunciat d'aquesta darrera frase, perquè els hi he copiat de la memòria) trobem, respecte al pressupost de l'any anterior, que l'augment percentual de la producció de béns públics de caràcter social és de poc més de l'1%, i que la producció de béns públics de caràcter econòmic és de prop d'un 24%. No vull dir amb això que trobi exagerat aquest darrer percentatge, però sí que he d'exposar que trobo irrisori el primer: aquest de l'1% de caràcter social; aquesta dada no va en el sentit de l'Estat social que nosaltres defensem.

D'altra part, si ens fixem en la classificació administrativa de les despeses previstes, recorden els membres del Govern quins són els ministeris que presenten un augment percentual de dotació més petit? -excepció feta del Ministeri de Turisme i Cultura, que presenta una disminució motivada, evidentment, per l'Expo de Hannover. Si no ho recorden, ja els hi diré jo: són els de Salut i Benestar, seguit de prop pel d'Agricultura i Medi Ambient. Aquests darrers tampoc van en el sentit de la vertebració de l'Estat que nosaltres defensem.

També trobem certs aspectes de terminologia als quals no sé si val la pena referir-nos, però ja que hi som... En primer lloc el ja citat de les "transferències de capital" de FEDA i STA (dit sigui de pas, em sembla que els repartiments extraordinaris de beneficis els solen fer les societats mercantils, no les entitats de dret públic).

En segon lloc, no ens agrada el terme "renegociació" del deute públic; el Govern ha de saber el què vol: o bé fa una emissió pública de deute o bé imposa la seva subscripció, tal com ja es va fer en el seu moment en els dipòsits de garantia. El Govern, en el moment de prendre les seves decisions, pot considerar suggeriments o dades objectives subministrades pels diferents agents econòmics, però pensem que no ha de "negociar" res, almenys en aquest aspecte. Una darrera pinzellada: no pensem que la transferència als comuns de la part corresponent a l'impost sobre transmissions patrimonials -que ara, a més, sembla que serà aprovada ben aviat la Llei relativa a aquest impost, ja no té sentit de ser; un cop més, com l'any passat, el Govern fa gala de previsió, i preveu uns ingressos fruit d'una Llei que encara no ha estat votada al si del Consell- ...com deia, no pensem que la transferència d'aquests diners pugui ser considerada una transferència corrent. I dit de pas, ja que ha sortit el tema de la Llei de l'impost sobre transmissió de béns immobles, m'agradaria saber si consideren que aquest és un impost sobre el consum o no, ja que quan ens presenten el pressupost d'ingressos no financers, l'import que es preveu recaptar per aquest concepte passa, en poques línies de diferència, de no ser-ho a ser-ho. Però, és clar, totes aquestes qüestions de terminologia o de detall no tenen, segurament, el més mínim interès per a vostès.

En un altre lloc ens diuen que la seva política tributària es desenvolupa amb caràcter indirecte, repercutint el pes del gravamen en el consumidor final amb el trasllat de l'impost al preu final. Ens podrien explicar com es farà el trasllat de l'impost indirecte de serveis que pensen fer pagar a les entitats bancàries? Com diuen els francesos els bancs estaran obligats a fer-ho "à la tête du client". Vostès creuen que la manca de seguretat jurídica evidenciada amb aquest exemple farà que, per molt que millorem les infraestructures, els inversors estrangers s'interessin per Andorra? És evident que aquest és un bon exemple (i, malauradament, no és l'únic) en què un impost és utilitzat com a instrument de política econòmica, però de forma nefasta. És també evident que el sistema tributari que vostès preconitzen -el sistema indirecte-permetrà -i els cito: "la generació de recursos per fer front a les inversions". I nosaltres afegim que

permetrà fer front a les inversions previstes, però no a les necessàries, tal com ja he apuntat abans. L'Estat andorrà no pot dependre durant més temps i de forma tan important de les contingències exteriors.

No poden pretendre... no és veritat, que "la política econòmica i tributària desenvolupada en els darrers anys segueix la línia d'harmonització dels països membres de la Unió Europea". És cert que la tendència internacional -com vostès diuen-disminueix el pes de la tributació directa en benefici de la indirecta, però cal afegir que aquest cas es dona en estats en els quals el pes de la tributació directa és superior a un 40 o a un 50%, i que cap estat qüestiona la necessitat de mantenir aquesta tributació en uns índexs elevats. També és cert que Andorra està immersa en un procés de modernització tan tímid que ni es nota, però no diguin que s'estan prenent les accions adequades per garantir una integració correcta en el context europeu.

Quan afirmen l'últim punt de la memòria de la Llei del pressupost volen dir que -cito-: "Caldrà continuar seguint amb molta atenció el desenvolupament d'aquests treballs i veure com es van definint conceptes com intercanvi d'informació o retencions a l'origen". Em permeto aclarir que es refereixen -suposo i així ho penso- al fòrum sobre competència fiscal perjudicial promogut per la OCDE i als treballs de la Unió Europea sobre harmonització fiscal de l'estalvi. No seria millor reconèixer de forma clara i precisa que s'han adonat que s'estan equivocant i que aquesta frase aparentment innòcua significa que ens podem començar a preparar a pagar impostos si no volem perdre el tren?

I ara, ja, per acabar, i en el mateix sentit d'allò que acabo d'exposar, voldria fer una sèrie de consideracions i reflexions de caire general. Sr. Forné, senyors de la coalició lliberal: el nostre Estat ha de passar a un estadi superior de finançament, i amb això vull dir que no podem continuar basant els nostres ingressos en l'equilibri, que fins avui tots coneixem. L'Estat ha d'edificar-se sobre bases fortes, creïbles i transparents.

El nostre país és deficitari en vies de comunicació i en infraestructures de tot tipus. De la mateixa manera, però en un ordre d'idees diferent, és deficitari en una política social gràcies a la qual podríem fer d'aquest un exemple per a tots els nostres veïns, per a tots aquells que de tant a prop ens vigilen.

Però, fins ara, desgraciadament, només podem dir que som un país en el qual l'Estat és pobre, és massa pobre per poder realitzar totes aquestes polítiques que ens farien entrar de ple en el concert de les

nacions, després d'haver assolit ja part de l'objectiu el 1993.

Tenir els mitjans per elaborar tots aquests plans passa per tenir un Estat econòmicament fort, per aprovar uns pressupostos més importants, per disposar d'uns ingressos més estables, per una despesa equilibrada. S'ha de procurar que tothom pagui segons el que guanya. Un IVA generalitzat hauria de ser la nostra primera acció, seguida d'una imposició directa, progressiva, controlada i no traumàtica (de qualsevol manera, quan parlem d'impostos sempre és traumàtic). Però aquesta política impositiva ha d'anar en acord i consonància amb la de la Unió Europea, perquè si no és així existeixen massa dificultats per poder-nos situar de forma correcta dins d'aquesta Unió, ja sigui amb un tracte de cooperació, d'associació o d'altres.

El seu Ministeri de Relacions Exteriors, senyor Forné, ha organitzat durant aquests anys, com vostè sap -i ara últimament-, uns seminaris a Madrid, a Brussel·les i a París, als quals la Comissió Legislativa d'Exteriors ha estat invitada en cada ocasió. La iniciativa ha estat excel·lent i l'ensenyament rebut enriquidor. La música que hem sentit a tot arreu ha estat sempre la mateixa: "o bé adeqüeu el vostre sistema fiscal al de l'entorn europeu o tornarà a venir tronada per a vosaltres". No cal dir que, aquestes consideracions vénen de la part de tècnics triats pel seu ministre o per les ambaixades, i que tots ells són prou creïbles. El dia en què els polítics de la Unió Europea hi fiquin el nas, ja sabem el que passarà, i sinó fem un cop d'ull enrere i mirem la situació a la qual ens va portar l'afer del tabac.

Dic tot això, Sr. Forné, perquè penso que, ara, és l'ocasió. Evidentment, no en aquest pressupost, ja que és massa tard, però en els propers anys. Cal aprofitar ara, quan tenim unes eleccions a la cantonada, per començar, tots plegats, a bastir el nostre Estat sobre unes bases sòlides, creïbles i transparents. Jo ja li puc avançar que des de les files de l'oposició anirem en aquesta direcció, i em permeto demanar-li: per què no agafen el mateix camí, des de la seva majoria? Si és per la pèrdua de vots que això pot representar, miri, els restarem tots, però, penso que és un moment en què els polítics hem de mirar realment pel país, i prendre les decisions que calen, costi el que costi.

Jo sé que molts de vostès, des de les files lliberals, comparteixen el meu plantejament, per haver-ne parlat conjuntament aquí o en el curs dels seminaris als quals em referia anteriorment. No perdem més temps, ara tenim una bona ocasió. No la desestimem, i així no ens haurem de penedir, més tard, de no haver pres la decisió en el moment que calia.

Si faig avui aquesta crida al si del Consell General és perquè, amb tota seguretat, en la pròxima legislatura no seré en aquesta cadira, però vull que quedi constància que, jo, personalment, i segurament molts com jo, des de fora aplaudirem el nou Consell...

(Se sent riure)

... quan serà prou valent per prendre aquestes decisions -impopulars potser, però necessàries- que Andorra necessita per fer realment del nostre país aquell país creïble, tant a fora com a dins de casa, tot el país que nosaltres volem.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, acabada l'exposició de les esmenes a la totalitat, el Govern vol intervenir ara o al final?

(Se sent una veu)

Al final?

Doncs, pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres també hem estat presentadors de l'esmena a la totalitat.

Abans de començar el nostre exposat voldria, doncs, ja manifestar d'entrada la nostra adhesió a les paraules que s'han manifestat abans per part dels companys consellers de l'oposició.

Bé, nosaltres per no fer-nos pesats tenim, realment, poc a dir perquè, de fet, poques coses noves hi ha al pressupost, i per no ser repetitius del que s'ha dit altres cops, doncs, la nostra intervenció serà, també breu.

Una cosa, Sr. Forné, sí que l'hem d'admetre: vostès han guanyat en quant a la presentació del pressupost. En la memòria sembla que tot està molt ben justificat; sembla que han posat la base -diuen- per una generalització de l'impost indirecte; ens parlen de l'euro, de l'adaptació a l'euro, de l'encaix amb Europa, de la comptabilitat nacional. En la memòria es presenta aquest pressupost com si se li volgués donar l'aparença d'un pressupost molt preocupat per allò social... A mi em sembla que, més aviat, això ve donat per la mateixa evolució de les xifres, però, finalment, em sembla que aquest, Sr. Forné, continua sent un pressupost clarament continuïsta i, de fet, potser, és un pressupost en el qual vostès arriben al màxim en la seva filosofia -que no compartim- de posposar tant com es pugui la imposició quan es tracti de l'encaix amb Europa -i,

aquí s'ha fet esment d'aquests diferents seminaris en els quals hem pogut participar amb la comissió d'Exteriors- sigui, fins i tot, per seguretat jurídica o, més clarament, fins i tot, per justícia social, doncs, caldria sense més dilació afrontar.

El Sr. Jordi Torres acaba de dir que seria bo que encara que pugui ser que el fet de posar impostos tingui un cost electoral, des de l'oposició, nosaltres, estariem disposats a què ens poguéssim repartir aquest cost electoral perquè entenem que aquesta mesura seria una mesura que permetria -com deia, també el Sr. Jordi Torres- bastir, diguem, el futur que necessitem per Andorra.

Bé, però no és això el que vostès fan. Vostès continuen, doncs, estirant la seva filosofia al màxim. Presenten un pressupost que és deficitari en 2.674 milions, i és deficitari en aquesta quantitat després d'haver afegit als ingressos els 5.750 milions els quals -és a dir, un 15% del total d'ingressos- que vostès retiren dels beneficis de les parapúbliques... Bé, no tornarem a entrar en això, se n'ha parlat moltes vegades, nosaltres mateixos, ja fa varis anys que ens centrem sobre aquest aspecte... Només voldria destacar que vostès, aquí, sí, que han canviat el discurs.

Les primeres vegades que nosaltres els hi vam esmentar aquest fet, vostès gairebé, doncs, ho negaven, s'hi referien com si ho fessin gairebé d'amagat... ara, doncs, el plantejament ha canviat, vostès fan gala d'això, pensen que és una bona cosa pel país i... en fi, ja no se n'amaguen, no?...

Nosaltres els hi dèiem que hi ha, i reiterem en això, que hi ha un doble cànon, hi ha un cànon que és realment un cànon, però, hi ha un segon cànon encobert per aquesta xifra que, em sembla, no té justificació si més no en un país que es veu governat des de la filosofia lliberal. A mi em sembla que en la ideologia lliberal aquestes parapúbliques no haurien d'estar per generar aquests ingressos sinó per donar un servei a les empreses el més barat possible.

Bé, no volem ja, ser, més repetitius, només algun dubte final, Sr. Forné, si vol, amb una certa ironia.

Miri, si amb 39.000 milions dels quals 2.700 ja són de déficit després d'aquests 5.700 de FEDA i STA, no som capaços de finançar les infraestructures que creiem que necessita el país per no fer, per exemple, cues quilomètriques, i perquè no es vegi col·lapsat cada dos per tres, i perquè puguem continuar creixent, ens pot dir vostè, Sr. Forné, o vostès senyors del PLA i d'Unió Laurediana com pensen finançar els Jocs Olímpics del 2010?... No sé... potser hauran de començar a muntar aquesta gran loteria que sembla que comença...

Miri, Sr. Forné, el nostre vot serà contrari al Projecte del pressupost.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Sí... No, que quan acabi de parlar el PLA, després, ja li passaré la paraula als de la Unió Laurediana perquè diguin el que hagin de dir...

(Se sent riure)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau...

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

La primera crítica que esperàvem rebre del pressupost pel 2001 és la de presentar un pressupost quan d'aquí a uns mesos hi haurà eleccions, i que podria ser que ja no fos la nostra responsabilitat de governar aquest país... podria ser, he dit.

Malgrat això, ho fem per dos motius fonamentals: un és pel que deia el Sr. Bartumeu, és a dir, continuï havent-hi un pressupost durant els mesos primers de l'any i pugui, diguem, continuar funcionant, doncs, el pressupost aprovat. Per l'altra, crec que també és important que, evidentment, tenim la intenció de continuar governant, amb la qual cosa, seria un gran plaer poder executar aquest pressupost que avui aprovarem.

Dit això, hem volgut presentar un pressupost ambiciós, un pressupost que entenem que consolida la línia política i econòmica d'aquests darrers sis anys que garanteix el fort ritme inversor i preserva les dotacions importants de la societat del benestar. Una societat, l'Andorrana, que ha gaudit de la bona marxa de l'economia durant aquests anys, els indicadors econòmics disponibles mostren l'evolució que va en línia amb el creixement del pressupost de l'Estat, per exemple, les importacions des del 1996 al 1999 han crescut un 7,5% de mitjana, i es pot preveure o estimar un tancament del creixement del 2001 de les importacions del 7,8; els salaris mitjans dels assalariats s'han incrementat un 4% de mitjana també en el període 1996-1999 -aquest any també es pot preveure un creixement del 3,6%; l'índex de preus al consum també es pot preveure un tancament a final d'any del 3,5% -aquest cas vindria

influenciat pels preus, com s'ha dit, i repetim moltes vegades dels carburants.

Aquests anys hem anat explicant a aquesta Cambra i demostrant amb els fets i les actuacions del Govern els tres objectius que han motivat els pressupostos presentats pel Govern lliberal que són: el seguiment d'una política tributària que permeti fer front a les necessitats inversores del país; l'impuls inversor de l'Estat per preparar-se davant dels nous reptes, i la racionalització i contenció de la despesa.

En primer lloc, volem demostrar que hem complert els objectius presentats en aquesta Cambra pel que fa a l'establiment d'una política tributària que s'ha vist assentada en el pressupost del 2000, i que es consolida, i es seguirà consolidant al 2001 i posteriors. En efecte hem apostat per un sistema tributari indirecte, per coherència en aquest primer pas amb l'estructura econòmica del país, i que ha estat reflectida amb l'aprovació de la Llei d'impost indirecte sobre la prestació de serveis que va completar la imposició indirecta sobre el consum que ja s'aplica des de l'any 1991.

El desenvolupament de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis es fa mitjançant els mòduls, l'aprovació dels mòduls específics per a cada sector d'activitat, i el primer sector ha de ser -o hauria de ser- el bancari, i que avui, també, es debatrà posteriorment.

No iniciaré, per tant, en el debat sobre la Llei del mòdul bancari que ja se'n va parlar un cop en aquesta sessió, i se'n tornarà a parlar avui.

Aquest marc es veu completat per l'establiment d'un impost indirecte sobre les transmissions patrimonials immobiliàries, que està en tràmit parlamentari i que grava les transmissions dels béns immobles entre vius. Aquest nou text preveu la figura de l'impost amb un tram per l'Estat, i un altre tram pels comuns preservant la competència de gestió.

En segon lloc, el pressupost del 2001 segueix amb la línia inversora de l'Estat d'aquests darrers sis anys, i es pot demostrar en xifres l'esforç per augmentar la competitivitat de l'economia en el sector turístic i comercial gràcies a unes inversions i infraestructures de comunicacions que facilitin, dintre del que cap, la circulació de persones i els béns. Per això, des de l'any 1995 fins al 2000, el Govern lliberal ha invertit en infraestructures d'aquest tipus -viàries i de conservació- 21.520 milions de pessetes; per aquest any es preveu una dotació de 7.500 milions més.

No podem oblidar que el nostre major capital del país és l'entorn natural, el medi ambient i, per això, invertim en la conservació del medi ambient amb una dotació al pressupost del 2001, que continua l'esforç ja iniciat des del 1996 quan es va aprovar el

Pla de sanejament. La dotació des del 1996 fins el 2001 és gairebé de 5.000 milions de pessetes dels quals 3.532, una gran part, han estat adjudicats bàsicament en el tema de les depuradores, els col·lectors i demés.

Hem treballat, i hem invertit per la consolidació i millora constant de la societat del benestar. També es pot demostrar en xifres les inversions durant sis anys, 4.682 en la construcció d'infraestructures escolars, i el pressupost 2001 preveu 2.352 més; 5.500 en la gestió de la sanitat, una part important va ser l'adquisició de l'Hospital Nostra Sra. de Meritxell, el SAAS, no obstant, també ha invertit una quantitat important.

No entraré en més detalls, però, sí remarcaré que la inversió del Govern des del 1995 s'ha multiplicat per 2,7, i d'aquesta manera el pressupost per al 2001 presenta una xifra total de 15.000 -inversió real- a la qual, evidentment, se li han de sumar les transferències de capital de 6.440 milions més... però, els 15.000 són una part.

Aquestes dues magnituds juntes representen el 52% del total del pressupost quant a l'any 1995, és a dir, cinc anys anteriors aquest percentatge relatiu era només del 44%, és a dir, que s'ha augmentat l'impacte, diríem, de la inversió, doncs, en un 8% més... xifra important!

Si aconseguim aquestes xifres del pressupost és perquè tenim els recursos necessaris per fer-hi front.

El creixement de l'economia andorrana ha generat aquests increments del pressupost amb un augment notable de les recaptacions en concepte d'IMI, fonamentalment i, també, amb els bons resultats de les parapúbliques, FEDA i STA.

En efecte, aquestes dues entitats han rebut la riquesa i el creixement de l'economia, i aquests ingressos han repercutit en el finançament de l'Estat. Durant aquests anys, aquestes entitats han seguit amb les seves inversions, han modernitzat les xarxes, han presentat nous productes, han abaixat tarifes i, a més a més, també, han pogut participar en la compra de l'Hospital de Meritxell, en invertir en el Pla de sanejament, i en fer front a les obligacions de l'Estat. Evidentment que se'ls podria abaixar el preu de la llum als empresaris... també se'ls podria regalar. Entenem, no obstant, que hi ha unes certes coses que haurien de pagar, i que, per una banda, diu que s'han de pagar impostos, però, per l'altra no es volen ni que es paguin els serveis mínims pel funcionament.

Tots aquests anys hem tingut una política inversora expansiva, entenem; hem contingut i hem racionalitzat la despesa corrent, amb el benentès que les inversions suposen inevitablement uns costos de

manteniment i de funcionament que s'incorporen als pressupostos següents.

Això, em porta a un tercer punt que és l'esforç en la racionalització de la despesa i la transparència. Durant aquests sis anys de Govern lliberal hem definit el marc per clarificar les finances públiques.

A finals de l'any 1996 vam aprovar en aquesta Cambra la Llei general de les finances públiques i la Llei de bases d'ordenament tributari. Posteriorment el Govern va aprovar el Pla general de comptabilitat pública -tal com diu a la memòria. I aquest any, la Cambra, la nova Llei de contractació pública, la Llei de la funció pública, la creació del Tribunal de Comptes -com a proposicions de llei.

Totes aquestes iniciatives han portat uns pressupostos i unes execucions que ofereixen unes garanties al ciutadà en la transparència i en l'objectivitat de la despesa.

La despesa de funcionament del pressupost del 2001 creix un 9% respecte al del 2000, degut a l'increment del 18% de les transferències corrents -amb la incorporació dels 750 milions que dèiem abans-, i que s'inclou en el tema de la reversió per transferència als comuns del concepte d'impost de transmissions patrimonials. Sense aquest efecte el creixement de les transferències corrents és d'un 5%. També creixen un 5% les despeses de personal; un 4% les despeses de consum de béns corrents i de serveis. Cal tenir en compte que el pressupost ha incorporat les previsions de l'índex de l'IPC, diríem, que es preveu superior al 3,5%.

En conseqüència, en el pressupost del 2001, en total s'arriba a unes xifres de destinació de la despesa que podem enumerar i que són les següents: 7.350 milions per l'ensenyament; 9.196 en la producció de béns de caràcter econòmic -com us deia abans- que inclouen infraestructures i conservació de carreteres; 7.397 transferides a les administracions públiques; 2.721 en seguretat ciutadana; 1.405 en medi ambient; 960 en acció social; 980 en les relacions exteriors -seminaris d'aquests, realment, deuen costar bastants diners perquè s'ha incrementat el pressupost en les relacions exteriors-; 1.400 milions en sanitat i 794 milions en l'esport.

Per acabar, són xifres que, entenc, són prou significatives per si mateixes.

Voldria fer esment que el pressupost del 2001 ha estat presentat -també, això, és important remarcar-ho en pessetes i en euros- a partir del 2002 la unitat de compte serà l'euro. Durant aquest període, evidentment, tothom s'haurà d'adaptar. En aquest sentit, també, per ajudar a l'adaptació s'ha fet la Llei de regulació de les mesures per garantir la transició cap a l'euro, aprovada aquest any, per garantir en

seguretat jurídica en aquesta transició cap a l'euro de l'any 2002.

En definitiva, creiem que el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2001 consolida plenament l'expressió de la política econòmica i social del Grup Lliberal dels darrers sis anys. Podem demostrar que aquesta ha estat positiva i dinamitzadora de l'economia del país i, per tant, donem plenament suport al Projecte de pressupost i rebutgem l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

He de confessar que tinc una tasca feixuga. És difícil justificar el fer les coses, tan, tan, tan malament com els senyors de l'oposició diuen que ho fem.

El que passa és que, aquí, em recordo d'una contesta del cap de Govern al Sr. Bartumeu quan li deia que de tant repetir les mateixes coses ja no se'l creia ningú... em sembla que dels senyors de l'oposició, de tant repetir que tot ho fem malament, se'ls comença a creure menys i menys gent.

No pot ser que les coses es facin tan malament ni volent...

En definitiva, hem presentat un pressupost. Teníem tres alternatives: o bé, no fer res; o bé, fer un pressupost electoralista; o bé, fer un pressupost realista... Hem optat per aquesta tercera opció, perquè, a veure, entenem que aquesta... *inclús* des d'un punt de vista polític és la que més rendeix a llarg termini, és la que més es valora des de la ciutadania. I, és clar, fer un pressupost realista vol dir -entre d'altres coses- incloure noves contractacions per dotar els serveis dels mitjans humans no només materials sinó dels mitjans humans necessaris per tirar endavant aquest país.

En definitiva un pressupost no és més que l'expressió de la voluntat política, d'un govern i, en aquest cas, doncs, de la majoria parlamentària que li dona suport.

Una voluntat política, segons l'oposició, inexistent, indefinida, equivocada.

Andorra ho pagarà molt car. Andorra ha pagat molt car gestions anteriors, però, afortunadament la situació avui en dia és molt millor de la que vam heretar.

Si es vol saber com s'enfoca el futur, i quins són els eixos de reflexió al voltant dels quals el Govern d'Andorra i el grup majoritari que li dona suport encara el difícil encaix -difícil encaix- d'Andorra a la comunitat internacional, només fa falta que es consultin alguns dels llibres de capçalera que em sembla que tots utilitzem que són: l'informe de Pedro Solbes i el de Ramon Torrent. Analitzant el contingut d'aquests llibres em sembla que hi ha moltes de les coses que s'han dit, que queden absolutament desautoritzades.

Quant a definició de polítiques tributàries per augmentar competitivitat, des de les files de l'oposició i, en concret, de la primera intervenció es deia: "Escolti! hem de definir polítiques tributàries per augmentar competitivitat...". Esperem, de debò, amb interès, ja no com a simples ciutadans, la concreció d'aquestes propostes, perquè la veritat -i un dia em vaig permetre de fer aquest exercici- la concreció dels programes electorals dels grups de l'oposició -com del Grup Lliberal-, quan es va concórrer a les darreres eleccions del 1997, eren un exemple impressionant d'indefinició política i de "marejar la perdiu".

En qualsevol cas, avui en dia dir que es té la fórmula màgica per saber quin és el model impositiu que Andorra ha d'aplicar per encaixar-se d'una manera efectiva a Europa, al seu entorn internacional... això, és fer "volar coloms". Això és "fer volar coloms" perquè entre d'altres coses la situació, l'opinió autoritzada dels diversos fòrums internacionals sobre quin és el futur de les figures impositives s'està definint. S'està definint dia darrera dia. Només hem de mirar cap enrera, què ha passat en l'últim any? Les conclusions del fòrum de l'OCDE sobre competència fiscal perjudicial, a l'informe que es va treure al juliol del 2000 és sensiblement diferent a la línia d'actuació que es propugna avui en dia, només mig any després. Per tant, hi ha una evolució molt forta que ens fa difícil de situar-nos... O, les mateixes reflexions de la Unió Europea i del seu Consell de ministres d'Economia i Finances sobre la fiscalitat de l'estalvi.

Els nostres veïns, a la cimera de Feira, donaven com a única opció l'intercanvi d'informació, però, és que a curt termini defensaven tipus mínims de retencions a l'origen del 25%. A Niça sembla que aquest tipus ha passat del 25 al 15%. També, des del punt de vista de la fiscalitat de l'estalvi l'evolució que s'està produint és molt ràpida i, això, fa que sigui molt difícil des d'Andorra... des de qualsevol petit país i, també, des d'Andorra saber quina és la fórmula màgica. El que s'ha de fer és estar molt atent amb aquestes realitats, i, això, és el que diem en la nostra memòria del pressupost.

Mai Andorra havia estat tan present a l'estranger, però, no només quantitativament sinó amb la qualitat amb la que avui en dia està representada, en aquests fòrums internacionals on, d'alguna manera, s'està dibuixant el futur d'Andorra i, per tant, una bona part del futur del nostre país.

El Sr. Torres em deia: "Escolti! la Llei del pressupost que vostès presenten està calcada de l'anterior."... És que l'anterior era molt bona... L'anterior era molt bona. La feina que ha fet la ministra de Finances que m'ha precedit ha estat impressionant... Ha estat impressionant... Per tant, el que ha de fer un govern responsable és perpetuar allò que es fa bé, i no canviar per canviar.

No puc estar d'acord quan em diu que el que es fa amb la Llei de pressupost és tergiversar la Llei de les finances públiques, i evitar la necessària funció de control sobre la despesa pressupostària. Precisament es fa el contrari. El que es busca són elements àgils, elements racionals, perquè la liquidació del pressupost reflecteixi exactament com s'han gastat els diners públics exactament, i que d'aquesta manera es pugui comparar quina ha estat la destinació final dels cabals públics respecte a la destinació que es va decidir en el seu origen respecte a l'aprovació del pressupost. Perquè sinó passen coses molt curioses, i com que el millor que es pot fer -per explicar segons que- és fer-ho amb un exemple, els vull treure un exemple. Els vull treure l'exemple de la caserna de bombers de La Massana. És a dir, per introduir el tema, que durant aquests darrers temps s'ha fet una feina molt intensa per intentar determinar quin és el patrimoni que avui en dia té el Govern... -maneres estrictes de tirar endavant les finances públiques com les que ara els explicaré són les que dificulten més aquest tipus de procediment. Caserna de La Massana: saben vostès on estaven passats els més de 160 milions d'inversions de la caserna de bombers de La Massana? En un capítol pressupostari que es deia: "Instal·lacions del garatge d'Envalira". Es va haver d'esperar a l'any 1998 perquè es comencés a comptabilitzar correctament aquesta partida.

I com aquest exemple en tinc quatre o cinc folis complets.

Nosaltres no ens volem "saltar" els necessaris mecanismes de control. Ho volem fer bé i, per això, l'Administració responsable necessita uns instruments, jo no diria elàstics, però diria flexibles, i que permetin adaptar al dia a dia els objectius polítics i pressupostaris que es persegueixen, perquè sinó s'ha d'acabar fent aquest tipus de coses, el resultat final de les quals és una confusió pressupostària, i una confusió de les partides pressupostàries del patrimoni de l'Estat que costa

molt de desfer. Per tant, el que estem fent, és, precisament, el contrari.

Escolti, quan a FEDA i STA...! Escolti, FEDA i STA són empreses molt diferents avui en dia del que vostès recorden quan estaven al Govern... És clar, és que fa molt temps que estaven al Govern. Avui en dia són empreses molt diferents... Els asseguro, són empreses que funcionen millor, que donen un millor servei, i que generen recursos d'una manera molt més important que abans. I, em diran: "Escolti! això, no és mèrit seu"... Segur que no és mèrit nostre, és mèrit de l'evolució del país. Aquest país, doncs, gràcies a Déu, ha anat pel camí del creixement en els últims anys, i empreses parapúbliques que donen energia elèctrica i que donen telèfon han seguit aquesta evolució positiva. Per tant, avui en dia, són empreses que són radicalment diferents de les que tenien en el seu dia.

L'increment de beneficis permet utilitzar els excedents de tresoreria per la millor finalitat per la que es pot utilitzar, aquests excedents de tresoreria, que és per tirar endavant les polítiques públiques d'aquest país: per invertir en carreteres, per invertir en béns econòmics, però, també per invertir en agricultura, per invertir en medi ambient, per invertir en hospitals i per invertir en escoles. I, tot això, sense posar en perill el futur i les inversions futures d'aquestes empreses. I, tot això, també, tenint en compte que s'ha millorat la competitivitat de les tarifes d'aquestes empreses... Tinc els papers aquí. La tarifa elèctrica, en alguns capítols, ha baixat des del 1996 al 2000 un 30%. En tarifes de telefonia estem situats dins dels millors o dels més competitius països d'Europa. És a dir... Escolti! les empreses han canviat.

Avui en dia hi ha una generació de tresoreria perquè hi ha més beneficis que abans no hi eren i, a més, tenim unes tarifes òptimes pel país -el que deia el Sr. Mora... Escolti! és una mica incongruent parlar de regalar serveis quan estem parlant d'obtenir més recursos per finançar el creixement de l'Estat.

El dèficit pressupostari d'aquest any baixa. És una xifra objectiva, i és una xifra objectiva que no vol dir necessàriament que generi més endeutament, perquè tot i que s'executa molt més del que s'executava quan el Marc Forné va arribar a encapçalar el Govern, no es continua executant el 100% del pressupost. Això seria gairebé impossible. Tot i que aquest anys s'està executant tant, que avui el meu ministeri... els he demanat als meus col·laboradors que, d'alguna manera, em prepararessin un informe, perquè sinó farem una execució que després ens farà quedar malament a nosaltres, si continuem, o als governs que continuïn en un futur, perquè l'execució pressupostària d'aquest any és extraordinària.

A veure, Agricultura i Medi Ambient creix un 17,2%. Em sembla que és un creixement més que raonable, i si la classificació funcional de Benestar i Afers Socials no creix més, és perquè hi ha dos programes que s'han produït per adequar la quantitat que es pressuposta a la liquidació real. Són dos programes nous que van ser dotats, un fa un any, i un fa dos anys, i que a mesura que s'han posat en marxa les polítiques contemplades en aquest programa, doncs, s'ha vist que les dotacions inicials eren exagerades. L'únic que es fa... Escolti! mantinc el mateix servei, dono les mateixes prestacions, però ajusto, a l'hora de fer el pressupost, la partida econòmica a les necessitats reals. Em sembla que això és la millor lògica pressupostable.

Quant a l'ITP la veritat és que no he acabat d'entendre les seves reflexions. Dir, només, que amb la imposició indirecta hi ha dues maneres d'aplicar el tipus, és: o per estimació directa o per estimació objectiva a base de mòduls. Generalment... -jo no dic que sigui la bona- però, generalment els estats que posen en marxa un sistema d'imposició indirecta comencen per un sistema d'estimació objectiva a base de mòduls que, després, poden canviar per uns sistemes d'estimació directa i convertir-se en un IVA homologable com coneixem als nostres estats veïns. Però, tots han sofert, o molts d'ells han sofert una evolució semblant.

En qualsevol cas, si parlem de model tributari, tot i que no els hi agradi, però, això, és qüestió d'opció política... ja els dic, a nosaltres ens agraden els impostos indirectes, i finançar l'Estat mitjançant la generació de la imposició indirecta. És una opció política, la seva és finançar a l'Estat mitjançant el desenvolupament d'una oposició directa... Arribem a les eleccions. Aquí és on tots ens hem de mullar en els nostres programes. És una opció política, i tan legítima és una com l'altra.

En qualsevol cas, i sigui quina sigui la realitat d'aquest model, el que sí que està clar és que *inclús* des d'un punt de vista tributari... a veure, Andorra avui en dia és un país amb un model tributari més sòlid, i que dona més seguretat jurídica que el que ens vam trobar quan vam arribar al Govern.

Quant a la Unió Europea, -com els deia- no és que ens haguem equivocat, és que a hores d'ara és difícil... a veure, la persona que digui que té la fórmula màgica, jo diria que fa "volar coloms". És impossible saber el que passarà en el futur, el que s'ha de fer és estar molt atents com ho estem, destinant els millors recursos i els millors mitjans que tenim a seguir l'evolució de les discussions en l'àmbit internacional.

Escolti! Andorra necessita un estadi superior de finançament... segurament... segurament... Però, és clar, és que l'esforç que hem fet durant aquest any és impressionant... és impressionant. Escolti! des de l'any 1995 la inversió real del Govern s'ha multiplicat, gairebé, per tres. Al 2001 la xifra d'inversió arriba, gairebé, a 15.000 milions de pessetes... al 1995 de poc més de 5.000 milions de pessetes. Potser sí que fa falta més, però, l'esforç que s'ha fet aquests anys és impressionant.

La inversió sobre el total del pressupost representa un 52% d'aquest... Estem promovent la inversió per sobre d'altres coses, mentre que durant l'any 1995 la inversió sobre el total del pressupost només constituïa un 44 del mateix.

En fi, això ja dóna una idea d'on ha estat destinat la major part de l'esforç pressupostari del Govern.

Andorra, segurament... no sé si és un Estat pobre o és un estat ric. Tots els països tenen problemes excepte, doncs, en èpoques determinades pel poder dels seus pressupostos. El que els asseguro és que és molt menys pobre que quan el vam heretar de vostès.

Escolti, la nostra relació amb la Unió Europea, em sembla que, dir avui en dia que la nostra relació amb la Unió Europea i amb la comunitat internacional és desastrosa, és no veure la realitat i això és el que ens apuntava la seva última part del discurs. Escolti, col·laborem de manera durable amb la Unió Europea, en concret amb el fòrum d'estabilitat sobre l'estalvi des de la primera visita a començaments del 1999, i, a veure, la signatura del trilateral i les imatges d'aquesta signatura em sembla que són prou explicatives de quin és el grau de relació d'Andorra amb els seus veïns.

En qualsevol cas, i contestant sense voler entrar massa en... -perquè, com deia bé el Sr. Vicenç Mateu, doncs, moltes de les coses ja s'havien dit al discurs d'IDN- posposar tant com es pugui la imposició... Aquesta no és la nostra via. La imposició l'hem tirat endavant, i aquesta Cambra ha aprovat lleis impositives, i ha aprovat un marc general d'imposició indirecte. Això sí que... de debò... Escolti! vostès estan posposant la imposició? No. Estan posposant tant com es pugui la imposició directa? Sí.

Estem optant, i hem optat pel model d'imposició indirecta, però, això són opcions polítiques. No és retrasar-se, és desenvolupar un model que potser a vostè no li agrada; evidentment, per això no estem en la mateixa opció política, però és la tria que han fet, i tant es respecta una com l'altra. Una altra cosa és dir: "Escolti! jo per situar les empreses andorranes en el marc de la competència exterior hauria de desenvolupar algun tipus d'imposició directa?"...

Probablement. Però, els asseguro que, avui en dia, la resposta no està clara, i parlar de tipus d'imposició directa de l'1 o el 2% que permetin salvar les barreres de la doble imposició, és una irresponsabilitat.

Escolti! Avui en dia l'OCDE ja no està d'acord en allò que estava d'acord fa un temps. Agafem el tipus mig de la imposició directa real per les societats de la Unió Europea, aproximadament el 12,5%. Avui en dia no estan d'acord ni en això. O sigui, parlar de tipus tan reduïts, i voler fer el sil·logisme -i no dic que l'hagi fet ningú de vostès- però, a veure, és un discurs que es va repetint... Escolti! em sembla que és una irresponsabilitat... i que en qualsevol cas l'aproximació que s'ha de fer amb aquesta problemàtica ha de ser tenint molt més en compte quina és l'evolució real de les discussions en aquests fòrums internacionals.

Per tant, el model homologable pel futur d'Andorra tots el volem, hi estem treballant... no sabem quin ha de ser, però estem molt atents en l'evolució dels diversos fòrums, i estem analitzant amb molta cura les diferents alternatives.

I, quant a FEDA i STA em sembla que no m'he d'estendre més, doncs, perquè ja he explicat el que havia d'explicar.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sr. Vicenç Mateu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, una sèrie de qüestions sense ànim de fer polèmica, diguem, estèril, però per intentar aclarir quatre conceptes.

A veure, el de... En fi, nosaltres, els consellers de l'oposició, també els consellers de la majoria, hem assistit darrerament a aquests seminaris que s'han organitzat en el si de la Comissió d'Exteriors.

Em sembla que tots els consellers i en reunions més o menys formals de la comissió, i en trobades fora de les fronteres d'Andorra, que hem tingut, hi havia com un cert consens, una certa idea que no hi haurà cinquanta mil solucions possibles, i que no hi haurà cinquanta mil models possibles.

En fi, no entraré en detalls que poden ser més o menys anecdòtics, però semblava que, en petits cercles o a porta tancada, el camí pel qual, un dia o un altre, tots ens haurem d'encaminar no passa pel que vostè està intentant fer veure o presentar a

l'opinió pública dient: "No, no, miri és que hi ha dos opcions, i la nostra és que només impostos indirectes, i vostès volen anar a l'impost directe..." Perdoni, Sr. Sangrà, però és que avui... demà... avui potser no... demà no ho sé... demà passat... a Andorra hi haurà impostos directes i impostos indirectes, n'hi haurà dels dos tipus. Ens agradi més o ens agradi menys. Però, no vulgui fer pensar que hi ha un model que es basa únicament en impost indirecte i un model que es basa únicament en impost directe, perquè, això, no és així.

I d'això en poden donar fe els consellers de la seva majoria que van assistir a aquestes reunions.

Sobre si vostès estan o no posposant el tema impositiu... Home, a mi em sembla que una mica... a veure, aquí, sí, que jo penso que és perfectament legítim de fer-ho. Vostès van dir, finalment, que no posarien impostos en el programa electoral... Bé... no, no, tots no.

Ara, jo sí que crec que vostès han fet un gran esforç intentant anar a buscar i treure cèntims de sota les pedres.

Ja els estem dient, precisament, que malgrat fer això, ens trobem amb 2.700 milions de dèficit després d'haver sumat 5.700 milions que vénen de les parapúbliques. Tot i fent-ho així, doncs, estem en una situació que em sembla que no podrem allargar per molt temps. Tant de bo es pogués allargar per molts més anys, però em sembla que això no serà el cas.

La indefinició política dels programes en les eleccions... Home, és evident que hi ha de tot en els programes. Ara bé, no tots els programes, per això, són iguals. Si... No, no... escolti, Sr. Sangrà, no tots els programes són iguals. En diferents programes de diferents formacions polítiques el grau de detall era molt diferent. Si vostè es refereix concretament al tema impositiu, evidentment, com vostè sap igual de bé que tots, no és un tema, diguem, que sigui molt electoral ningú va posar en això les coses, diguem, en una claredat total. Això és cert. Però, d'aquí a dir que tots els programes no deien res, doncs, aquí em sembla que hi ha un pas que no es justifica.

Vostè diu que STA i FEDA han canviat molt... Evidentment que han canviat molt, i més haurien canviat si des de l'oposició no s'hagués fet una política d'un cert control. Perquè, aquests diners que vostès han pogut agafar ara, doncs, ja veuríem si els haguessin pogut agafar si no hi hagués hagut aquí un cert control parlamentari que ens va portar a emprendre determinades accions, fins i tot en el constitucional.

Que les tarifes elèctriques han baixat un 30%... Evidentment, Sr. Sangrà, però, és que han baixat a

Andorra, han baixat a Espanya i han baixat a França... han baixat per tot arreu.

No pretindrà vostè atribuir a la gestió andorrana exclusivament -no dic pas que no hi tingui una part, que no tingui a veure- però, no atribuirà vostè en exclusiva això, quan les tarifes elèctriques han baixat per tot arreu amb el canvi del panorama elèctric a nivell europeu.

Que l'STA té les tarifes més baixes, doncs, no li discutiré pas, però, precisament potser les té perquè és una empresa pública... potser les té, perquè és una empresa pública que no ha de repartir beneficis.

Miri, el nucli de l'argumentació de la meua intervenció continua sent la mateixa. Em sembla que vostès han fet un esforç, que era bo que es fes, d'intentar optimitzar els recursos sense posar impostos, però, escolti, em sembla que després d'haver fet això continuem sense arribar.

I, em sembla que cal una inversió més gran. Abans ho deia de forma irònica, vostès estan dient que hem de fer uns jocs olímpics l'any 2010... Escolti! si no arribem ara a satisfer les inversions que a mi em sembla que serien necessàries perquè el país pugui respirar, doncs, com volem organitzar d'aquí deu anys uns jocs olímpics?... O una cosa o l'altra, però les dos coses a la vegada em sembla que és enviar un missatge equivocat.

Em sembla que necessitem més diners, que necessitem a demés per poder permetre el creixement de l'economia andorrana, i que, per això, és necessari que hi hagi un sistema fiscal que sigui moderat, que sigui just, i que ens permeti l'homologació amb l'exterior, perquè així l'economia andorrana pugui, també, créixer cap a l'exterior.

Que vostès o nosaltres -i jo el primer- no sabem exactament quin sistema és? Doncs, ja li concedeixo, però a mi em sembla que les paraules del Sr. Jordi Torres, i en converses que hem tingut a nivell informal, hi havia no una proposta bel·ligerant sinó una proposta que hi hagi un diàleg, precisament, i vaig a recordar el mateix que he dit en la intervenció anterior: per posar les pedres del que ha de ser, doncs, un fonament sòlid per la nova economia andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo ja sabia, Sr. Sangrà, que em contestaria moltes coses referent al pressupost, però... bé, no vull entrar perquè, evidentment, les xifres les fem parlar com volem, i els hi fem dir el que volem i de la manera que volem que es diguin.

Però, hi ha una cosa -i vaig una mica en l'exposat que ha fet el Sr. Mateu amb el qual estic totalment d'acord- és que sembla que no parlem, aquí, el mateix diàleg, no parlem de la mateixa cosa entre tots.

En aquesta famosa comissió d'Exteriors la qual es va desplaçar a l'estranger amb el ministre d'Exteriors tots compartíem, més o menys... tots compartíem aquesta necessitat que hi ha del país d'adequar l'entorn.

Evidentment avui per avui l'entorn europeu potser sí que no té definit exactament el que hem de fer nosaltres perquè se'ns accepti, d'una manera... com a país sòlid, com a país transparent, potser sí que no està definit, però nosaltres hem d'anar cap aquest sentit i, aquest sentit vol dir fer tota aquesta sèrie d'actuacions en les quals jo em referia al final de la meua intervenció, i quan em refereixo a aquestes és que nosaltres ja estem disposats a fer-les; i si no s'ha parlat d'imposició directa fins ara, o als programes com diu vostè, és el moment de començar-ne a parlar, perquè a tot arreu se'ns ha dit: escolti! comenci'n per aquí, perquè si no comencen per aquí no sereu creïbles, aneu amb un IVA globalitzat, també, perquè sinó comenceu per aquí tampoc sereu creïbles... Això se'ns ha dit a tot arreu. Jo... no sé, potser us han enganyat, però, aquí, els seus consellers que han estat amb nosaltres en aquestes comissions li diran el mateix.

Llavors, és clar, aquí sembla que tinguem el mateix discurs o que no parlem del mateix... llavors, és clar, jo hagués celebrat que vostè hagués vingut, també, i n'haguéssim pogut parlar individualment... no el va convidar, bé, potser no hi havia prou pressupost, no? però, és una llàstima que no el convidés.

Llavors, quan jo dic que ha de ser, aquest pressupost, més important, i nosaltres diem que d'alguna manera hem de treure diners d'altres llocs... Vostès sí que han fet un esforç en anar-ne a buscar, però, heu anat a buscar petiteses encara... però, falten més diners... falten més diners per aquestes obres d'infraestructura que no tenim encara. Falten més diners per les obres socials que nosaltres hem de fer i que no fem... Per tot això, falten més diners per fer tot això. I, aquests diners els hem d'anar a buscar.

Jo, quan dic que l'Estat és pobre... dic que l'Estat és pobre perquè, essencialment, és un Estat de rics, però, és que la gent no participa... I la gent hauria de participar més en la despesa de l'Estat i no hi participen en aquesta despesa de l'Estat.

Doncs, d'alguna manera nosaltres hem de fer que la gent, doncs, pagui... i pagui segons el que guanyi, també. I així farem un Estat equilibrat i, així farem un Estat en el qual tots ens puguem trobar bé. I si tenim pau social, tindrem pau dins del nostre Estat i és el que hem de buscar en tots aquests aspectes.

Quant al que m'ha dit d'heretar del país que no ha heretat, escolti, Sr. Sangrà... però vostè ha heretat un país amb una Constitució, i amb això sol, Sr. Sangrà, ja n'hi havia prou. Gràcies.

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau.

Alguna altra intervenció?

Pel part del Grup Lliberal? No?

Per part del Govern, Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Amb una bona Constitució i amb moltes altres coses bones. Vam heretar un país extraordinari, i esperem deixar, als que vagin després de nosaltres, un país millor del que vam heretar, que em sembla que és l'aspiració que ha de tenir tot polític. Estem segurs que ho estem aconseguint.

Bé, tampoc fa falta estendre's massa. Penso que, a veure, aquí, en aquesta Cambra, al final un acaba arribant a la conclusió que tots ens esforcem molt a fer veure que pensem coses molt diferents, quan en definitiva tampoc ens separen tantes coses.

Potser en aquest país hem madurat molt, de manera molt ràpida, de manera exemplar, amb molts camps, en el camp de la nacionalitat, en el camp de drets laborals i de drets sindicals, en el camp de la consciència impositiva. Aquest país està... a veure, és un país que és únic en aquest sentit. Escolti, estem fent una revolució accelerada i sense trencaments. Per tant, aquesta gran evolució permetrà que en els programes electorals d'aquestes properes eleccions... en el tema impositiu, que és veritat que a tots ens feia molta por, i que per tant va ser objecte d'una indefinició absoluta, com que hi ha hagut aquest canvi d'opinió, i aquest canvi de percepció de la societat, doncs, tots puguem defensar de manera molt clara el que volem tirar endavant. Alguns ho fem des de l'actuació del Govern. Escolti, alguns

definim models i els apliquem. D'altres només diuen que no ho farien com nosaltres, però no acaben de dir com ho farien. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Ja per cloure, per donar... el Sr. Vicenç Mateu ha parlat diferents vegades del problema de les inversions pels jocs olímpics, li vull explicar i segur que el convenceré, i el convenceré més en el moment que li puguem donar més informació detallada, que la inversió dels jocs olímpics no ens ha de preocupar. Vostè ja situava Andorra com a candidata acceptada, Tan de bo sigui així. I estic segur que vostè coincidirà amb el que va dir el Sr. Jaume Bartumeu fa poc, el qual el felicito quan va dir a la televisió que si el Govern volia que al parlament hi hagués unanimitat amb aquest tema, i féssim un tema d'estat, que ell hi seria amb la seva gent, i jo estic segur que hi serà, i nosaltres també.

I li asseguro que a partir del moment que això sigui així, no me'n sentiran a parlar més. Ara la meva feina és convèncer-los a tots. Els que no eren convençuts fa poc, i és lògic perquè no tenien prou informació. Però sàpiga, pel seu bon coneixement, perquè jo tinc la sort de saber-ho, perquè és clar, som nosaltres que ens hem hagut de preocupar, que els jocs olímpics es financien... les inversions bàsicament amb els propis diners del Comitè Olímpic Internacional, amb unes quantitats que fan fredat, perquè els jocs de Torí, que són a la vall d'Osta, rebran, com a mínim, quatre-cents milions de dòlars americans, segurament tres anys abans de començar els jocs. Això és la meitat, només, del que recapta el Comitè Internacional Olímpic prop de les televisions mundials, bàsicament les americanes, i prop dels grans esponsors, aquests que tots coneixem, les grans marques conegudes, i que la meitat d'aquests diners van al comitè organitzador per inversions. Això, quatre-cents milions per l'any 2006, que són les properes d'hivern, després de les de Salt Lake City, seran... bé ja sap el que són quatre-cents milions de dòlars fluctuants, quan era a dos-cents, doncs, era molt fàcil de comptar: vuitanta mil milions de pessetes... deixem-ho amb setanta mil i si baixa el dòlar millor per altres motius. Setanta mil milions de pessetes són dos pressupostos totals de l'Estat andorrà, i permeten fer de sobres les infraestructures que puguin faltar en aquell moment,

fins i tot les infraestructures extraolímpiques, com van fer totes les grans ciutats i els estats que han portat una candidatura. I això estem parlant del 2006. La progressió no és aritmètica, és més aviat geomètrica, perquè a Sarajevo, al 82 eren dos-cents milions, o sigui que s'ha multiplicat molt. Al 2010 serà molt més, i al 2014, si tot va com ara, serà encara molt més.

Per tant s'hi ha de comptar. En fi, quan li pugui donar més informació ja veurà com això és així, com jo li asseguro que és. I a més això fa que ens animen a fer-ho, totes les forces dels comitès olímpics que hem visitat, i que n'hem començat a parlar. Per tant, no és aquest el problema. La sort que tenim, és que d'aquí al 2010 o 2014, ja es podrà haver fet, gràcies a aquest 52% d'inversió que es porta ara, es podrà haver fet una bona part de les infraestructures, comptant també amb les que faran les entitats privades, tots els particulars. Només volia precisar això, i li agraeixo, Sr. síndic que m'hagi donat l'oportunitat de fer-ho. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Vicenç Mateu, del Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Només per dir-li al Sr. Forné que a mi em sembla molt bé la idea dels jocs olímpics. Voldria també citar un excompany meu de partit que va dir que li semblava una magnífica idea, l'únic problema és si te'ls donen, si te'ls concedeixen. Fins hi tot, si te'ls donen, jo crec que seria bo per Andorra que aquests es fessin. El que passa és que com vostè ha dit, aquests fons, doncs, si es té la capacitat de gestió, si es té el nivell tècnic, doncs, permeten que hi hagi un creixement, però, si no es té, doncs, pot haver-hi un gran desastre. Jo crec que no serà el cas, perquè em sembla que aquest, com vostè diu, és un tema d'estat, en el que tothom sabrà posar-hi del seu. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Sí, molt breument, Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Molt breument si em permet Sr. síndic.

Només per dir que la capacitat tècnica jo la pressuposo al nostre Estat, i a la nostra gent, i malgrat pensar que fins i tot quan fem els jocs

olímpics encara pot governar algun liberal o altre, potser no, potser governarà algú que no sigui liberal, d'aquí a llavors, i potser la majoria no serà liberal o serà semblant la liberal... En tot cas, jo li pressuposo al país la capacitat per fer-ho, governi qui governi, i sobretot si se'n fa un tema d'unió nacional, com crec que s'arribarà a fer sigui qui sigui que li correspongui de fer la candidatura, de guanyar-la, i després de posar-la en pràctica. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació de les esmenes a la totalitat, i atès que no s'han presentat esmenes a l'articulat seria l'aprovació, doncs, dels pressupostos generals del 2001: Consell General, Govern, i entitats parapúbliques.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 10; vots en contra: 16.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació declaro desestimades les esmenes a la totalitat i aprovat el Projecte de llei. Queden, doncs, aprovats els pressupostos generals: Consell General, Govern, i entitats parapúbliques pel 2001.

Abans de continuar l'ordre del dia, se suspèn la sessió uns vint minuts.

(Són les 18.30h)

El M. I. Sr. Síndic General:

(Són les 19h)

Es reprèn la sessió amb el punt 7 de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Govern.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 65/2000 de l'1 de desembre.

El Sr. Modest Baró nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa exposa l'informe.

Sr. Baró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Donant curs a la carta del M. I. Sr. Síndic de data 8 de novembre passat, en la que es comunicava al president de la Comissió Legislativa d'Interior l'acord de la Junta de Presidents, que la Comissió d'Interior era competent per examinar les nou esmenes presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic, al Projecte de llei del Govern, el dia 13 següent es reuní la Comissió d'Interior i seguint l'ordre establert em nomenà ponent.

En tant que ponent, tinc a bé informar al M. I. Consell que la Comissió Legislativa d'Interior es reuní novament el dia 20 de novembre d'aquest any per examinar l'informe del ponent, i procedir a la discussió i votació de les esmenes. Durant el debat, amb total consens dels grups parlamentaris, com ho corrobora el fet que s'aprovaren per unanimitat cinc

esmenes, i es van transaccionar i aprovar per unanimitat les quatre restants.

Durant l'examen i votació de les esmenes, es constatà que en el Projecte de Llei del Govern publicat al Butlletí del Consell General número 44/2000, hi havia un problema de numeració -faltava l'article 11. La Comissió Legislativa d'Interior va acordar, també per unanimitat, la reenumeració dels articles del Projecte de Llei, així com les referències als mateixos.

El propassat dia 27 de novembre, la Comissió Legislativa d'Interior aprovà per unanimitat l'Informe de la Comissió, text del Projecte de Llei del Govern que avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Entenc, doncs, que el Projecte de Llei queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 8.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jordi Torres Alís, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, al Projecte de Llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 58/2000 del 9 de novembre. S'hi ha presentat una esmena a la totalitat per part de l'Agrupament Nacional Democràtic que s'ha publicat en el butlletí número 67/2000 del 7 de desembre.

Té la paraula l'Agrupament Nacional Democràtic per exposar la seva esmena. Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'exposar en aquest Consell General les raons que han portat el nostre Grup Parlamentari a presentar una esmena a la totalitat del Projecte de Llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, no podem deixar de

manifestar la nostra profunda estranyesa davant l'obstinació del Govern per aprovar una Llei que considerem absurda.

Ara es vol suplir una Llei, una precedent, igualment absurda, que va quedar en suspens i inaplicable en virtut d'una sentència del Tribunal Constitucional. El Govern hi ha introduït unes modificacions que, fonamentalment, s'han orientat per mirar de resoldre superficialment, al nostre entendre, el problema més cridaner: el dels famosos socis tecnològics.

Però com que s'ha trobat que ara hi ha una nova entitat bancària ja operativa que no va entrar en els enrevessats càlculs, que es van haver de fer per establir artificialment la base de liquidació de l'impost, el Govern ha hagut d'improvisar una formulació que cobris aquesta circumstància. I ho ha fet amb tanta mala traça que als gravíssims defectes del text anterior que es mantenen en el nou text, s'hi ha afegit un nou disbarat, de tal magnitud, que no es comprèn com ha pogut ser presentar tal qual per a l'aprovació del Consell General.

Les raons concretes que fan que el nostre Grup Parlamentari s'oposi a la totalitat del Projecte de Llei que estem debatent, poden ser conceptualment resumides, manllevant una manifestació que fa el Tribunal Constitucional en el punt tercer dels fonaments jurídics de l'al·ludida sentència: "La Llei -diu aquest alt tribunal- ha de fonamentar-se en criteris objectius, clars i racionals". Des del degut respecte institucional i sense ànim de molestar a ningú, no ens podem estar d'afirmar que els criteris vehiculats en el text del Projecte de Llei no són ni objectius, ni clars, ni racionals.

Tornarem a demostrar amb arguments vells i arguments nous-vells perquè ja els vam manifestar en aquesta mateixa Assemblea- que aquesta nostra afirmació no és ni lleugera ni excessiva. I és que ens trobem com quan ens va presentar la Llei suspesa, davant d'un Projecte de Llei que no s'aguanta per enlloc.

Primera raó: continuen gravitant sobre el fons i sobre la forma del Projecte de Llei unes contradiccions internes insuperables. La primera contradicció es dona en la definició dels objectius. En efecte, tant el text anterior com el nou enunciat, s'ha elaborat amb un objectiu que no és el d'establir un impost indirecte sobre la prestació de serveis. Potser sí que el nou impost pugui prefigurar unes intencions relatives a un autèntic impost indirecte de cara al futur, però és públic i notori, que l'objectiu immediat de la projectada Llei no és el de crear un impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris, sinó el d'arbitrar una nova formulació legal *ad hoc* que permeti continuar recaptant de les entitat bancàries,

no dels clients que utilitzen els seus serveis, unes quantitats que fins ara s'han anat generant com a conseqüència d'obligacions tècniques incloses en la normativa bancària vigent: els coeficients obligatoris i les reserves en garantia.

La segona contradicció es produeix en la relació de la llei projectada amb la Llei marc de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis. Si a efectes dialèctics acceptéssim com a real que la projectada Llei pretén desenvolupar per al sector bancari l'impost indirecte definit en la Llei marc, el text no hauria de limitar-se a regular la base de liquidació, sinó que hauria d'aportar les precisions adequades, perquè l'impost pugui ser efectivament traslladat al client, conforme preceptua la Llei marc invocada, però no és el cas en absolut.

En l'articulat es defineixen els mòduls que permeten establir la base de liquidació que hauria de representar l'estimació de la suma de totes les quantitats específiques, meritades per cadascuna de les operacions gravades, i es fixa el percentatge de gravamen que el banc ha d'aplicar a aquesta xifra: 7%. Però deixa completament a l'aire la determinació de quan, en els diversos serveis bancaris, es produeix el fet generador de l'impost, i la definició de les magnituds sobre les que s'ha d'aplicar el gravamen que ha d'assumir el client per cada classe de servei que es vulgui gravar.

La xifra del 7% seria aplicable, tot i que defectuosament, a alguns tipus d'operació bancària, aquelles que generen una comissió explícita, però, aquest 7% seria òbviamment inaplicable al bloc dels serveis bancaris en el qual el marge no ha estat explicitat, entre els quals es poden citar, de tan representatius i bàsics com els crèdits i el canvi de moneda. A més a més, com que el precepte de la Llei marc que obliga a traslladar l'impost al client és absolutament taxatiu, resultaria que queda a l'arbitri del banc de decidir quins serveis es graven i quins no, i determinar, també, com tradueix, efectivament, l'aplicació d'aquest 7% sobre el valor afegit no explicitat en els elements quantitius de l'operació. I ens trobaríem amb el fet que, en lloc d'haver-hi un quadre impositiu homogeni, cada banc tindria la possibilitat d'aplicar criteris i condicions diferents.

No creiem que sigui aquesta la voluntat del Govern, ja que tots tenim ben clar que un impost ha de ser definit i fixat per l'Administració, en aquest cas pel Consell General. Però és aquesta la situació que es produiria si aquest Projecte de Llei anés endavant, i els bancs intentessin complir amb el que disposa l'article 9.1 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

En aquesta mateixa línia de reflexió, ens podem preguntar si, en definitiva, la voluntat del Govern és que l'impost indirecte sobre la prestació de serveis quedi diluït dintre dels costos de l'entitat bancària. I per tant, com un element més en la fixació dels preus, i el joc de la competència. Si fos així, s'hauria de tenir clar que, jurídicament, ja no ens trobaríem davant d'un impost indirecte que gravaria l'usuari de servei conforme mana la Llei marc, sinó davant d'un impost indirecte a l'entitat bancària. Un impost que seria repercutible als preus dels serveis de la mateixa manera que ho és la factura de l'electricitat o la taxa sobre el registre de les activitats econòmiques.

Hi ha una qüestió absolutament fonamental que plana sobre el contingut del Projecte de Llei: a quines persones físiques o jurídiques la llei vol sotmetre a gravamen? A l'usuari del servei o a l'entitat bancària que el presta. Un i altre són legítims. El que cal, és que la normativa legal no sigui ambigua, i que sigui formulada d'una manera objectiva, clara i racional.

Segona raó. L'aplicació de la projectada Llei crearà situacions injustes i conflictives. Com que la fórmula matemàtica que dona la base de liquidació no obeeix a cap criteri objectiu, com que va ser fixada per arribar a un resultat preestablert, i com que es va utilitzar unes dades corresponents al nombre d'empleats i al nombre d'oficines existents en una data determinada -1 de gener del 1999-, si ara s'utilitza aquella mateixa fórmula, però, aplicada a unes dades diferents, les de l'1 de gener del 2000, els resultats seran diferents dels de la xifra global pactada entre el Govern i l'ABA, i sobretot de la distribució pels bancs. Aquestes diferències tindrien una menor importància, i podrien ser defensades si fossin conseqüència d'algun criteri mínimament objectiu. Però com que resulta que la fórmula no té cap racionalitat, i que s'utilitzen uns factors desorbitants, que van del 319 al 2613, i que hi ha un multiplicador de base, el derivat dels socis tecnològics, que pot fer doblar el resultat corresponen al conjunt dels altres mòduls, ens podem trobar que els resultats siguin legítimament rebutjats per arbitraris, per aquelles entitats bancàries que es vegin negativament i injustament afectades per la distribució de la xifra global de l'impost.

Tercera raó. La vigència de la Llei projectada tindria conseqüències nocives. En la disposició transitòria cinquena de la Llei, de data 11 de maig del 1995, s'estableix que "fins que el Consell General aprovi una llei tributària que afecti les obligacions de les entitats bancàries, els dipòsits de les reserves en garantia que constitueixin aquestes entitats no seran remunerats". Si algun dia, per raons vàlides i degudament ponderades, un Govern considera que

cal revisar les condicions de les reserves en garantia, ho hauria de proposar al Consell General d'una manera oberta i argumentada. El que no val, és que una qüestió d'aquesta importància pugui ser substancialment transformada com a conseqüència no explicitada d'una llei conceptualment aliena a aquesta matèria. La llei projectada implica una mena de renúncia no confessada, a unes condicions que graven la banca i beneficien l'erari públic.

És conscient el Govern que aquesta renúncia no es pot fer amb la contrapartida d'un impost indirecte a traslladar als clients, sinó que requeriria l'establiment d'un impost directe clarament definit?

Quarta raó. El text afegit a l'article 3.2, confirma la incongruència radical de la fórmula central del Projecte. Costa realment de creure que el Govern hagi pogut incorporar al Projecte de llei la següent observació: "En el cas que la fórmula d'aplicació dels mòduls en resulti un impost negatiu, s'ha de computar zero". La fórmula a utilitzar per cada entitat bancària per quantificar la base de liquidació de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis és tan faltada d'un mínim d'objectivitat i de coherència interna, que els mateixos redactors del Projecte reconeixen que pot arribar a donar un resultat negatiu. És a dir, que a partir d'uns paràmetres representatius de la capacitat de prestar serveis, el nombre d'empleats i d'oficines comercials, s'introdueixen una sèrie de multiplicacions misterioses, de sumes i de restes, que poden portar a un resultat, literalment, inefable en el sentit que no es pot expressar amb paraules.

Seria imaginable, tot i que no tindria res a veure amb la realitat, que el resultat indiqués que una entitat bancària operativa no ha prestat cap servei. Però que aquest resultat pugui ser negatiu em fa entrar al regne dels misteris insondables. Traduït, voldria dir que es preveu la possibilitat que l'aplicació de la projectada llei impliqui que l'entitat incorporada aquest any al sistema bancari andorrà no hagi de tributar res pels serveis prestats durant l'exercici 2000. El reconeixement d'aquesta possibilitat teòrica, desqualifica radicalment la fórmula que la fa possible. D'altra banda, sembla que sense l'afegit al text del Projecte de llei, es preveu que de l'aplicació de la fórmula en podria resultar que la nova entitat bancària, no solament no hauria de liquidar res en concepte d'impost sobre la prestació de serveis, sinó que fins i tot podria aparèixer com a creditora de l'Administració.

Cinquena raó. Els problemes del text afecten l'essència del Projecte i no són solucionables amb unes esmenes específiques. És un text que no admet unes eventuais variacions parcials que en puguin millorar substancialment, ni uns retocs que el puguin

fer presentable. I fa realment quimera pensar que algun dia pugui ser examinat pels serveis d'estudis de l'OCDE, de la comissió europea o de qualsevol altra institució internacional pública o privada. Un expert o qualsevol persona interessada en el tema, que en un futur s'encarés amb la lectura del text que estem discutint, quedaria assumit en la més absoluta perplexitat.

Pensem que oposant-nos frontalment a l'aprovació d'aquest Projecte de llei, estem defensant, també, la imatge externa d'Andorra.

Aquestes són les cinc raons de fons que ens obliguen a presentar una esmena a la totalitat del Projecte de llei que estem debatent.

A títol d'observació marginal, no podem deixar de remarcar que en la disposició final primera s'explicita que, i cito: "Es desenvoluparan legislativament, abans del 31 de desembre del 2000, els aspectes pendents de la legislació de les altres entitats del sistema financer i del sector de les assegurances, i s'hauran desenvolupat els mòduls corresponents".

Què vol dir amb això el Govern? Aquest compromís formulat al novembre del 1999, era agosarat, perquè la feina que impliquen els treballs corresponents és complexa, molt delicada i molt laboriosa. Però, teòricament era factible. En canvi, situats al novembre, diria al desembre del 2000, aquesta afirmació -al 15 de desembre del 2000- és un atemptat contra la serietat dels textos legislatius.

Volem suposar que les presses en l'elaboració del nou Projecte de llei han fet que aquesta anomalia passés per alt. Si no fos així, faria angúnia constatar que, realment, el Govern està proposant al Consell General que assumeixi formalment un compromís que tothom sap que és impossible de complir.

Per acabar, us recordem algunes de les coses bàsiques que ja vam dir arran del debat relatiu a la llei antecessora de la que ens proposen avui.

Primer, que la llei projectada és totalment inútil. Que per resoldre la continuïtat de l'aportació bancària hi ha fórmules més simples, més racionals i més eficaces. Que si realment es vol anar introduint una mena d'IVA, que és el que apunta la llei marc de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, és qüestió de plantejar-se el desenvolupament d'una manera oberta i coherent. Que l'aplicació d'una mena d'IVA als serveis bancaris és objectivament problemàtica: no es pot deixar de tenir en compte que en la Unió Europea els serveis més representatius de l'activitat bancària no estan subjectes a l'IVA. Que, en qualsevol cas, la problemàtica fiscal s'ha d'abordar amb més rigor i amb més serietat.

El nostre Grup Parlamentari considera que la presentació d'un esmena a la totalitat del Projecte de llei en qüestió, no solament està més que justificada sinó que és absolutament obligada. I tornaré a fer el que ja vaig fer, sense èxit, quan se'ns va presentar el projecte anterior. Voldria demanar al Sr. cap de Govern que, amb sentit de la responsabilitat, vogués retirar aquest text i, en tot cas, tornar-lo a presentar de forma més elaborada. De no ser així, demanaria a cada conseller general de la majoria que reflexionés abans de donar el sí a aquest text de llei

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir ara o al final? No?

Bé, doncs, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

És per manifestar el nostre suport a aquesta esmena i a totes les consideracions que acaba d'exposar el company Josep Dallerès. Com acaba de dir, el text que ara estem examinant, surt com a rebrot d'un anterior text que va ser sancionat pel Tribunal Constitucional. Avui que hem fet un debat sobre el pressupost, i com deia el company Jordi Torres, els números a vegades els podem fer ballar amunt i avall, aquest anterior text, el rebrot del qual examinem, en base a la interpretació, -no sé si seria qualificat, aquí, d'hipèrbola semàntica- que en va fer el ministre de la Presidència als mitjans de comunicació, doncs, forma part de només el 3% de les 92 lleis fetes en la legislatura que han topat amb la Carta Magna.

Nosaltres, sense fer cap hipèrbola, considerem que aquell text forma part del 100% dels textos que l'oposició ha portat al Tribunal Constitucional, i han estat sancionats.

En tot cas, tot apunta a una nova sanció del Tribunal Constitucional en relació a aquest rebrot legislatiu. Probablement, la crida del company Josep Dallerès no serà escoltada, però el seny aconsellaria que aquest text no anés més endavant d'aquesta votació, perquè, altrament, el Tribunal Constitucional, haurà de tornar a fer moure el percentatge, i no sé si passarem del 3% al 3,5%.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena a la totalitat al Projecte de llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis presentada per segon cop, es va debatre en detall el dia 21 de març d'enguany. Com a conseqüència del recurs directe d'inconstitucionalitat que van presentar els consellers de l'oposició, avui tornem a veure aquest text.

El fons del text que presentem és el mateix que el text debatut amb anterioritat, però hem incorporat, per recomanació del Tribunal Constitucional, uns aclariments al Projecte de llei que eren necessaris per a la seva total conformitat amb la Carta Magna. S'ha introduït en aquest Projecte de llei la definició del terme "soci tecnològic" que configura la variable V1, i el sistema de càlcul utilitzat per tal de determinar el valor d'aquest mòdul. La introducció d'aquests dos punts fa que els factors determinants del volum de serveis prestats per les entitats bancàries, siguin clarament identificables i avaluades de manera objectiva.

En cap moment es pretén determinar amb el mòdul i la seva fórmula d'aplicació, la capacitat econòmica de les entitats bancàries, sinó que tenen per finalitat determinar el valor global del conjunt dels serveis prestats. Per tant, i així es desprèn de les sentències del Tribunal Constitucional: la fórmula d'aplicació dels mòduls no vulnera l'article 37 de la Constitució, referent "al deure de contribuir segons la capacitat econòmica de les persones, ja que es tracta d'un impost indirecte que grava la prestació de serveis".

Així, doncs, votarem en contra de l'esmena a la totalitat presentada per l'AND. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern té la paraula. Sr. ministre de Finances i Interior teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

A veure, es va debatre, em sembla, el mes de març, i ara tornem a debatre el mateix. Escolti, és l'opció de cadascú.

El que no es pot fer és dir les coses a mitjanes, i treure-les de context. Jo no volia entrar en el comentari de la sentència, però em sembla que estem

obligats a fer-ho. Escolti, no es pot dir que el Tribunal Constitucional, que l'alt tribunal parla que la llei ha de fonamentar-se amb criteris objectius, clars i racionals com si no ho fes! Per què no ho diu? Ens hem de llegir, en tot cas, la totalitat d'aquest punt: punt número 3 i 4. I el que diu exactament és, en primer lloc, el Tribunal Constitucional ha de verificar que una llei es fonamenti "en criteris objectius, clars i racionals, de manera que en el seu text existeixi una relació coherent entre la finalitat perseguida i els mitjans utilitzats". I continua: "En segon lloc, hem d'esbrinar si una llei, concretament tributària, ha de contenir en el seu text la totalitat dels elements que la configuren, condició sense la qual es podria vulnerar eventualment el principi de seguretat jurídica. Això és considerablement important en una llei tributària, ateses la seva naturalesa i les garanties exigides, a causa de la càrrega que la mateixa llei suposa per als subjectes imposables. Compartim -continua així la sentència- un criteri àmpliament acceptat en jurisprudència constitucional, segons el qual, en principi a banda del text literal de la llei, els mateixos debats parlamentaris (recollits en el Diari Oficial del Consell General), així com la documentació degudament acreditada que acompanya un projecte o una proposició de llei, han de ser tinguts en compte com a indicadors precisos de la voluntat del legislador a l'hora d'interpretar les disposicions legislatives." I en base a aquesta última consideració, el Constitucional diu: i tenint en compte aquests dos factors queda molt clar quin és el sentit. Però ara, bé, per didàctica de la sentència, em sembla que de la qual, sobretot nosaltres, n'hem d'aprendre molt....

"Ara bé, en el cas d'una llei tributària, no poden quedar fora del text de la llei aquells elements que determinen de manera precisa els mecanismes de la seva aplicació, i en particular, aquells que determinen el càlcul de quantitats imposables i la identificació dels criteris per fer aquest càlcul. Qualsevol indeterminació en aquest àmbit pot debilitar radicalment els fonaments d'objectivitat en el tractament diferent dels diversos subjectes imposables. Amb altres paraules, en una llei de naturalesa tributària, els instruments del tractament diferenciat de casos objectivament diferents han de ser d'una claredat i d'una objectivitat exhaustives i han de ser presents en el text de la llei".

No fa falta, no n'hi ha prou amb que quedi clar en l'àmbit del debat parlamentari i amb la documentació d'acompanyament, sinó que de cara a l'obligat tributari, ha d'estar a la llei. Lligó didàctica, però és que és això la sentència del Constitucional.

Em sembla que vostè... escolti potser no hauríem d'entrar a llegir la sentència del Constitucional, però

la seva intervenció ens obliga. Ens obliga, perquè reprèn els fonaments del seu recurs, fonaments que han estat, de manera molt àmpliament majoritària, rebutjats en la sentència del Constitucional. Per exemple, quan torna a posar en dubte el que és un impost indirecte. "En el cas d'un impost indirecte, -i ho diu la sentència del Constitucional- el legislador té plena legitimitat per definir els criteris que serviran per mesurar el valor dels serveis prestats mentre es respectin els criteris constitucionals bàsics d'objectivitat i de racionalitat. Això parteix del fet que un impost indirecte afecta aquell que presta el servei i aquell que l'utilitza. Al marge d'això, hem de constatar que el legislador ha optat, legítimament, per tal de determinar de manera fiable el conjunt de serveis prestats pel criteri d'estimació objectiva...". Una de les dues alternatives, és a dir, escolti, estimació directa o estimació indirecta en bases objectives. Per tant, no fa falta que ens estenem més. El contingut de la sentència és prou aclaridor sobre el que és la tècnica tributària.

Parla de nul·litat radical. Tampoc el Tribunal Constitucional els dóna raó en això, i l'únic que perseguim, per tant no suspèn, no anul·la radicalment la llei, sinó que espera que subsani aquest error que és exclusivament allò que fem Sr. Bartumeu. L'únic que fem és subsanar l'error que ens diu el Tribunal Constitucional. No reinterpretar la sentència, i voler-li fer dir allò que no diu.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Josep Dallerès, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No sé, em sembla que no ho va llegir gaire bé, perquè, efectivament ho he extret de la sentència, dic que no tornaré a fer una lectura de la sentència, aquí... els tres criteris: objectivitat objectiva, clara i racional. Però, em sembla molt que la meua intervenció difereix bastant de l'altra feta anteriorment. No he fet cap tipus d'intervenció sobre el que vaig fer anteriorment, i que va ser el que vam portar al Constitucional, és a dir, el tema dels socis tecnològics. No n'he parlat. És un tema que està resolt, *inclús*, ho he dit. Queda resolt a la llei. Hi ha un altre problema, i únicament reprendré un text que he posat, i que el deixo a l'aire. Hi ha una qüestió, i cito textualment el que he dit: hi ha una

qüestió absolutament fonamental que plana sobre el conjunt del Projecte de Llei: un, a quines persones físiques o jurídiques la llei vol sotmetre a gravamen, a l'usuari del servei o a l'entitat bancària que el presta. La clau està aquí. Aquesta Llei s'emmarca dins d'una llei que nosaltres vam votar, que és la llei de l'impost indirecte i el cita. És la primera llei que el desenvolupa, i no aplica tota una sèrie d'articles de la pròpia Llei de l'impost indirecte. El problema està únicament aquí. Si el que es vol fer, i això ja li vaig dir en l'altra intervenció, és un sistema de mòduls hi estem d'acord amb un sistema de mòduls, però un sistema de mòduls que estigui fet de forma objectiva clara i racional. *Inclús* vaig anar més lluny, si mal no recordo, el dia de la meva intervenció, també, ens vam posar a disposició per treballar en aquest tema. Ens vam oferir des de l'oposició a treballar conjuntament aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions dels grups parlamentaris? No?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

En aquesta última intervenció del Sr. Dallerès, la llum no ens la porta la sentència del Constitucional, sinó els arguments de l'altra part, en aquest cas, doncs, del Sr. síndic, que han estat retinguts pel Constitucional a l'hora d'emetre el seu dictamen, i diu el següent: una imposició indirecta no grava la capacitat econòmica de les entitats financeres -com erròniament s'entén en el recurs- sinó els serveis que presten aquestes entitats. Els indicadors dels mòduls no tenen la finalitat d'expressar la capacitat econòmica de les entitats financeres, sinó la de determinar el valor total dels serveis que aquestes presten, i això es fa a través d'un sistema d'estimació objectiva. És la base d'un impost indirecte, i em sembla que queda prou clar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Dallerès per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Només deixaré a l'aire una pregunta, i en tot cas el temps ja la contestarà. Només demanaré si en el cas que hi hagués una entitat bancària que en un moment determinat, en el moment d'aplicació

d'aquesta Llei, presentés un recurs per arbitrietat en la divisió, i aquest recurs estès guanyat -hi ha molts elements perquè pugui ser guanyat-, l'erari públic deixarà d'entrar una sèrie de diners, com a mínim en el seu moment.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Jo voldria contestar el que ha dit el Sr. Dallerès. M'ha posat una pregunta, i per cortesia parlamentària li he de dir que vostè ja sap que no retiraré la Llei. Vostè sap més que jo, perquè ha estat síndic, interpretar, és a dir entendre el Reglament del Consell, jo no puc retirar una llei quan ja està a l'ordre del dia, i malament ho podria fer, encara que pogués, ja que el Grup Parlamentari Lliberal acaba de dir que votarà en contra de l'esmena de vostè, i que per tant, aprovarà la Llei. Per tant compregui i disculpi'm que no pugui retirar la Llei, tampoc, avui, perquè és una Llei presentada pel Govern, feta pels ministres i treballada dins del Govern, dins de les dificultats que presenta aquesta mena de llei, segur que sí, però, amb una voluntat clara del que ha explicat el Sr. Sangrà, que es compleix el mandat del Tribunal Constitucional, i que la resta de qüestions que estaven plantejades, potser, en el primer recurs, van ser rebutjades. Per tant, si s'ha complert el que diu el Tribunal Constitucional, el risc que pogués ser, ara, portada al Tribunal Constitucional degut a les seves formes d'aplicació per una entitat bancària, el temps ho dirà. És clar. No podem saber-ho fins que això passi: si serà aprovat aquest recurs, i si pogués ser una resolució favorable al Govern o no. És tot. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena, doncs, votant sí o no a l'esmena.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M. I. Sr. Agustí Morales Ramírez : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor 10; vots en contra 16.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, declaro desestimada l'esmena a la totalitat, i atès que no han estat presentades esmenes a l'articulat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt següent, punt número 9.

9- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei dels agents i gestors immobiliaris.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 66/2000, del 6 de desembre. En absència del Sr. Joan Tomàs nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa, n'exposarà el seu informe el Sr. Guillem Areny.

Sr. Guillem Areny teniu la paraula.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 14 de novembre la Comissió d'Economia va nomenar ponent el Sr. Joan Tomàs Roca, del Grup Parlamentari Lliberal. Avui no podent assistir el Sr. Tomàs per trobar-se fora del país, passo jo mateix a exposar davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Economia ha examinat en el decurs de les reunions tingudes els dies 14, 23 i 30 de novembre del 2000 l'informe del ponent, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent: hi ha hagut un total de divuit esmenes presentades per part de l'AND, d'aquestes divuit esmenes n'hi ha hagut dos aprovades per unanimitat, sis transaccionades i aprovades per unanimitat, set no aprovades i tres retirades. Voldria afegir una nota aquí, que els membres de la Comissió Legislativa d'Economia han acordat per unanimitat, per coherència amb el Projecte de llei, substituir en l'apartat k del punt 4 de l'article 8 els mots "associats" per "col·legiats". Devia ser alguna falta d'ortografia, i hi havia "associats" en comptes de "col·legiats".

Finalment vull remarcar que les reunions de la Comissió es van desenvolupar en un bon clima que la caracteritza, i sempre buscant l'entesa entre els membres de la Comissió.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El comentari que faré respecte aquesta llei no serà extens. Només voldria fer un parell de remarques relatives a unes qüestions que em semblen importants.

En fer la lectura del Projecte de llei presentat pel Govern, em va entrar el dubte de saber quina és la visió del liberalisme d'un Govern que es qualifica d'aquesta tendència, ja que el text publicat em va semblar, i em continua semblant, en part, excessivament proteccionista i conservador.

Entre altres aspectes, la Proposició de llei en qüestió, comportava en un dels seus articles, l'obligatorietat de posseir unes titulacions universitàries concretes per estar en mesura de poder realitzar els treballs propis de la mediació en la compravenda i gestió de finques. Penso que la gran majoria dels professionals no titulats que actualment es dediquen a aquestes tasques són qualificats, i realitzen de forma satisfactòria el seu treball, apreciació que no es desprèn del text projectat.

D'altra part, la llei deixa unes quantes persones, els professionals que acabo de citar, sense necessitat de titulació acadèmica, quedant d'aquesta manera un greuge comparatiu evident.

Crec que aquestes disposicions podien portar a situacions de discrecionalitat i, alhora, ser en excés proteccionistes.

Davant d'una realitat que rau sense ser laxista, és molt menys estricta i, evidentment, no discriminatòria. Sortosament, els membres del Grup Parlamentari Lliberal van entendre la nostra apreciació, i el text final transaccionat pensem que cobreix, degudament, les aspiracions de tots.

Un altre punt de desacord, que malauradament no ha estat tingut en compte, és el relatiu a la necessitat d'agrupar els professionals en un col·legi. Nosaltres pensàvem, i continuem pensant, que sent una professió que inclou professionals procedents de diferents formacions, és millor la creació d'una associació. Ja estem d'acord que sigui creada per llei. Però creiem que aquesta fórmula és molt més àgil en les funcions i en el seu funcionament.

De qualsevol manera, el dia que es regulin els col·legis professionals de forma global, possiblement s'hauran de canviar les disposicions de la llei que avui votarem.

Ja que aquesta serà una de les meves darreres intervencions davant del ple d'aquesta Cambra, vull aprofitar l'ocasió per agrair la bona disposició que hi ha hagut en el funcionament de la Comissió durant tota la legislatura, el que ha portat a consensuar en el decurs dels treballs, un màxim de postures possibles.

Res més, gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Guillem Areny.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Gràcies Sr. síndic.

El creixement econòmic d'aquest país en les últimes dècades, ha portat a sorgir activitats com la dels

gestors immobiliaris que per la seva transcendència i importància econòmica, s'ha hagut d'arribar a legislar per controlar i intentar garantir la qualitat dins del sector. Com que l'exercici d'aquesta professió també té una gran transcendència social, tant per la vessant interna del país com en les relacions externes, es crearà un col·legi professional que aglutinarà tots els agents immobiliaris del sector i totes les associacions, que permetrà recollir, entre altres coses, totes les queixes que puguin derivar d'aquest sector, tant si són dels seus propietaris com dels clients.

L'establiment d'un règim sancionador per part dels col·legiats, o més ben dit, la potestat disciplinària que la llei atorga al col·legi, i l'implantament d'una prova d'aptitud per part del Govern, per poder exercir la professió per als nous vinguts, pretén garantir al màxim aquesta professió, i intentar ajustar-se a les necessitats i drets dels usuaris.

És per això, Sr. síndic, que el Grup Parlamentari Lliberal votarà aquesta llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Cap altra intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Bé, doncs a la vista de les intervencions proposo declarar aprovat per assentiment el Projecte de llei.

D'acord. Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 10 de l'ordre del dia.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 68/2000, del 12 de desembre.

El Sr. Vicenç Alay nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior exposa l'informe.

Sr. Alay teniu la paraula.

(Se senten veus)

És la llei del règim electoral...

Sou vos...

(Se senten veus)

Perdoneu. M'he equivocat... Sí...

Perdoneu, sóc jo que m'he equivocat.

Doncs és:

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de finançament electoral.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el mateix Butlletí que he citat, el número 68/2000, del 12 de desembre, i és, amb aquest cas, efectivament, el Sr. Vicenç Alay el ponent de la Comissió Legislativa.

Sr. Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, perquè per l'altra Proposició de Llei no sóc pas jo el ponent.

Bé, la Proposició de Llei qualificada de finançament electoral va ser presentada pels Srs. Jordi Torres Alís i Jaume Bartumeu Cassany, en representació, respectivament, dels grups parlamentaris de l'Agrupament Nacional Democràtic i Grup Mixt, i va ser publicada en el Butlletí del Consell del 12 d'octubre del 2000. Després que el Govern Formulés el seu criteri sobre la Proposició de Llei -Butlletí del Consell número 50-, aquesta Proposició fou debatuda i presa en consideració en la sessió del Consell General del dia 9 de novembre del 2000, obrint-se el preceptiu període d'esmenes.

En data 23 de novembre, el síndic general, vist l'acord de la Junta de Presidents, va disposar trametre la Proposició de Llei i les esmenes presentades a la Comissió Legislativa d'Interior. El nomenament del ponent es produí el 4 de desembre passat. El tràmit en Comissió ha comprés un total de dos reunions celebrades els dies 6 i 7 de desembre.

D'acord amb el que consta l'informe de la ponència, el nombre d'esmenes presentades ha estat de 10, signades, totes elles, pel Grup Parlamentari Lliberal. El resultat del debat de les esmenes ha estat el següent: cinc esmenes han estat aprovades per unanimitat, i cinc esmenes han estat transaccionades i aprovades, igualment, per unanimitat.

Cal subratllar, doncs, que totes les esmenes han estat preses en consideració incorporant-se al text de la proposició, sigui en el seu plantejament i redacció original sigui en un nou redactat transaccionat entre tots els grups parlamentaris.

En aquests termes queda formulat l'informe de la ponència. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

La intervenció que faré ara va adreçada als dos últims punts de l'ordre del dia d'avui. És a dir a la Proposició de Llei qualificada de finançament electoral, i també, a la Proposició de Llei de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

Les dues Proposicions de Llei que vam entrar a tràmit des de l'oposició parlamentària vénen a aprofundir el funcionament democràtic de les eleccions, siguin generals o comunals, i del finançament de les candidatures.

La Llei del règim electoral i del referèndum bàsicament aporta com a element novedós la creació de la Junta Electoral. Aquest òrgan independent ve a donar majors garanties de transparència i objectivitat en les eleccions, tant si són generals com comunals. Es tracta d'un òrgan mixt format per tres batlles i per tres persones que poden ser experts o juristes nomenats pels grups parlamentaris, que ha de vetllar perquè els criteris d'igualtat i objectivitat que han d'imperar en qualsevol procés electoral, siguin realment efectius.

Un aspecte important a tenir en compte, és que la Llei electoral ha quedat modificada de tal manera que les llistes definitives d'electors quedaran tancades tres dies després de la convocatòria d'eleccions o de referèndum. Motiu pel qual s'amplia abastament el termini de tancament definitiu de les llistes del cens electoral, en aquells anys que hi hagi eleccions, passant de ser una data fixa, que fins ara era el 30 de març o el 30 de setembre, a tres dies després de la publicació del decret que fixa la data de les eleccions.

Què vol dir això? Que amb això es permet que aquelles persones que fins a la data quedaven excloses de les llistes electorals per raons burocràtiques, sovint, tot i tenint-hi dret, disposaran de més temps per resoldre els tràmits i poder figurar-hi. I això val la pena que se sàpiga públicament, que se'n doni amplament publicitat en la mesura que ja està passant ara. Hi ha moltes persones que no estan inscrites a les llistes electorals, però que encara hi podran figurar, i encara podran exercir el dret de sufragi en les properes eleccions generals.

Pel que fa a la Llei de finançament electoral es tracta, també, d'una eina que afavoreix la igualtat i la transparència en les campanyes electorals, ja que, com diu la pròpia exposició de motius, "les eleccions són el principal mecanisme d'una democràcia representativa".

Regular el finançament electoral, les aportacions de l'Estat i fixar els límits màxims autoritzats per a les aportacions que provinguin del sector privat, garantir la transparència en la gestió comptable amb la

creació de la figura de l'administrador electoral, i la definició dels conceptes que s'entenen despeses electorals, com ho fa la Llei, és garantir que els mecanismes establerts per l'Estat en els processos electorals s'inspiren realment...

(Se sent un soroll de fons)

ha caigut tot...

en els principis d'objectivitat, igualtat i transparència imprescindibles en una societat democràtica moderna.

Ja acabo.

Em satisfà, especialment, l'haver estat copromotors i cosignataris de la Proposició de Llei, juntament amb el Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic, i agraim, especialment, els nostres companys d'oposició d'haver estat oberts a aquesta col·laboració.

I, ja només per acabar, esperem que hi hagi una nova seu del Parlament que ens hi càpiguen els papers i no ens caiguin.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció de l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Narcís Casal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

També faré la intervenció per les dos lleis.

En relació a les dos lleis de la Junta Electoral i del finançament dels partits, en principi, m'he de remetre al que es va dir en el moment de la presa en consideració.

Faré unes puntualitzacions, únicament.

De les dues lleis s'han canviat coses. El treball de la Comissió ha estat fructífer.

S'ha canviat la composició de la Junta Electoral -com ha dit la companya Ferrer- que estarà formada per batlles en lloc de magistrats, i s'ha mantingut els experts o juristes anomenats pel Consell General. S'ha introduït el recurs davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior, i aquí s'ha introduït la possibilitat que els terminis siguin reduïts, evidentment, per poder estar a l'altura dels terminis que existeixen en període de campanya electoral.

La publicació de les llistes d'electors en ocasió de les eleccions -això crec que ha estat important-, la del suplent addicional a les llistes territorials, i la

interdicció als membres dels comuns de trobar-se en les meses electorals de les eleccions comunals.

En el finançament dels partits s'han incrementat les quantitats de les subvencions, lleugerament. S'ha suprimit el límit de despeses de les candidatures, però, no s'ha suprimit el d'aportacions individuals, i s'ha suprimit els delictes electorals per considerar que era prematur introduir aquestes figures delictives. De fet, els tipus delictius que es poden donar en relació als administradors de les candidatures, normalment hem de pensar que faran referència a una alteració dels números, s'hauria de fer hipotèticament una alteració dels números, i això ja entra d'alguna manera en els tipus penals que existeixen actualment en el Codi penal. Per tant, vam considerar que no era necessari fer-ne de nous.

En general, el que hem de dir és que fem vots perquè tot s'hagi millorat en el treball en Comissió, confiant sempre que si en un futur alguna cosa no funciona, el Consell sabrà esmenar-ho puntualment. I jo crec que això és un principi important, perquè, a vegades, les lleis jo crec que han d'estar sempre exposades a canvis puntuals quan ho requereixen per part del Consell General.

Això és tot. Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal. Sr. Francesc Mora teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo també faré una intervenció general sobre les dos lleis. Bé, nosaltres ja vam dir, en el seu moment, quan es va entrar a tràmit parlamentari, *inclús* abans, que compartíem plenament la iniciativa de les dos proposicions de Llei, i que fonamentalment sobre la Junta Electoral que compartíem, també la seva creació, i veiem la seva necessitat i la seva conveniència. Podria ser un moment per introduir algunes petites modificacions importants a la Llei electoral, que aprofitant el tema de la Junta Electoral, i volent que aquestes noves institucions, que són la Junta Electoral i les modificacions que vam introduir s'apliquin a les eleccions d'aquest any que ve. Vam introduir, bàsicament, el tema del tercer suplent en la llista territorial, el tema de la publicació de les llistes electorals fins als tres dies després de la convocatòria d'eleccions, i vam introduir algun altre tema relatiu a la composició de la mesa electoral, a la qual no podien formar part els candidats, membres del comú que fossin candidats.

Evidentment, són tres coses puntuals que crec que no afecten substancialment el tema de la Junta Electoral, però que són importants que s'hagin modificat, i que s'hagin acceptat per part de tothom.

Només una reflexió: analitzant la Llei, la Comissió va reflexionar sobre la conveniència, potser, d'alguns temes de la Llei electoral, revisar-los, també, en alguns punts, i poder fer una refosa de la Llei electoral original, de la modificació que es va fer fa un parell d'anys -crec- i la última modificació que hi ha hagut ara. Potser seria bo aprofitar aquell moment per refundre la Llei, i modificar alguns temes que, també, s'han considerat que podien ser objecte de reforma.

I pel tema del finançament de les campanyes, també compartim plenament la Proposició de llei a l'inici. Les esmenes que vam presentar van ser encaminades a donar més pes a l'hora de subvenció al vot que a l'escó, no obstant així, vam arribar a una transacció entre tots, i va quedar reflectit en la Llei.

Per tant, nosaltres, recolzem les dos Proposicions de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Cap altra intervenció?

Sr. Narcís Casal, per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Únicament per demanar al Sr. cap de Govern des de les nostres files: intenti, si pot ser, fer el decret de dissolució del Consell General per a les pròximes eleccions, amb temps suficient, perquè aquestes dos lleis es puguin aplicar en aquestes properes eleccions.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Casal i tots vostès, amb el treball que hem fet des de la iniciativa, amb la modificació d'esmenes i amb la velocitat que s'han fet aquests dos informes, era naturalment amb el pensament que teníem tots que es pogués aplicar en les properes eleccions. I això

pressuposa un calendari, que, ja, amb els senyors síndics hem estat dibuixant, que implica, doncs, la firma d'aquestes lleis que seran enviades de seguida la coprínceps. Els senyors coprínceps han d'esperar vuit dies abans de poder-les firmar. Això se'n va, amb les festes que hi ha, pràcticament al 2 de gener com a primer dia per poder-les firmar, per tant les podrem publicar el 3 de gener, i llavors, tal com està la disposició addicional d'una d'elles, s'ha de permetre que el Consell segueixi existint com a tal, no havent estat dissolt perquè puguin vostès nomenar les persones que corresponen a la Junta Electoral, que correspon a aquest Consell -no a vostè, sinó a Sindicatura-, però havent-hi Consell, perquè els grups n'han de parlar segons recordo, perquè això és una esmena... Això es farà així. Hi ha un calendari suficient per fer-ho. Després ve la segona part que és enviar el decret de dissolució. En tot cas, en el moment que aquestes lleis siguin operatives i s'hagi constituït la Junta Electoral central, dissoldré el Parlament. I això se situa, amb tota probabilitat, les eleccions el 4 de març, per no anar més enllà, perquè em sembla que estem tots d'acord en què hi ha marge suficient per fer-ho, sempre que les firmes dels dos coprínceps puguin ser obtingudes. N'estem en tràmits, naturalment, amb els seus serveis, que com vostès saben sempre han donat totes les facilitats possibles tant en la firma de les lleis, -quan són com aquestes tan consensuades-, com també amb el decret de dissolució en el moment que el pugui presentar. La voluntat hi és, i per això en el criteri del Govern es va, per exemple, introduir la figura de la llista complementària, i això sí que, recollint el que ha dit la Sra. Rosa Ferrer, des del Govern farem saber als electors o als possibles electors, que si encara estan pensant que no podran ser a les llistes, que, sí, que ja des d'ara, es preocupin per anar als comuns corresponents. Els comuns ja ho faran d'ofici amb tot el que puguin, però és veritat que s'afegirà a les llistes electorals definitives del 30 de setembre molta gent que aquests dies estan obtenint la nacionalitat andorrana, i obtenint les renúncies de les seves prèvies nacionalitats. Per tant, serà bo que aquest dret fonamental constitucional que és el de vot, es pugui aplicar fins al màxim de temps, fins el dia de les eleccions... bé, fins els dies que la Llei marca. És tot el que havia de dir, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions, proposo declarar aprovada per unanimitat la Proposició de llei.

D'acord? Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 11 i últim punt de l'ordre del dia.

11- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en Butlletí número 68/2000, del 12 de desembre.

El Sr. Francesc Bonet nomenat ponent per part d'aquesta Comissió Legislativa exposa l'informe.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Interior amb mandat de la Junta de Presidents va rebre l'encàrrec d'analitzar les nou esmenes a l'articulat que han estat presentades a la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum. La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat en el decurs de les reunions mantingudes els dies 6 i 7 de desembre d'enguany l'informe del ponent, del qual se'n desprèn el següent: 4 esmenes s'han aprovat per unanimitat i les cinc restants s'han transaccionat. Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn, i es pot concloure l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions del punt anterior proposo declarar aprovada per unanimitat la Proposició de llei.

D'acord? Doncs, queda aprovada.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234